

Letnik XXV - št. 8, oktober 2018

Glasilo občine Trzin

odsev

Od tekmovanj do številnih prireditev
Društva delujejo s polno paro

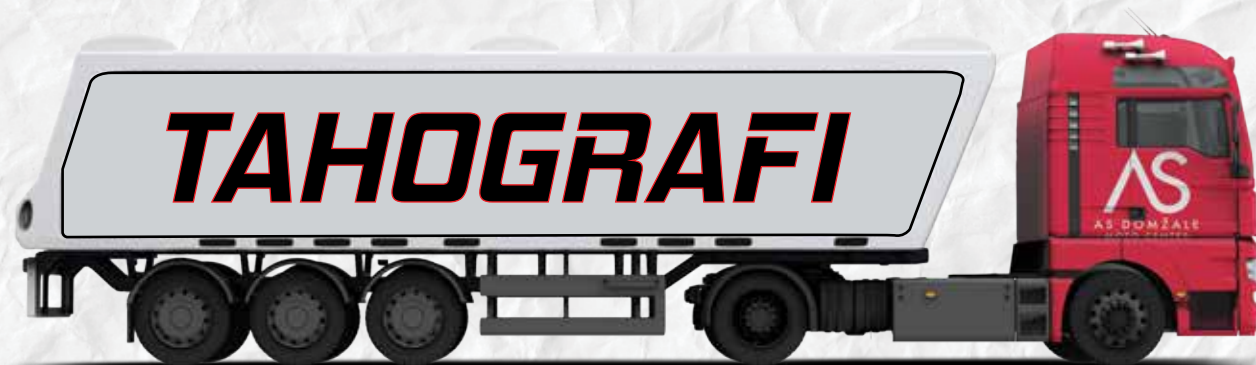
Nova ravnateljica
trzinske osnovne šole
Mateja Chvatal

Vrhunski kuharski mojster na obisku v Trzinu
Kaj je zakuhal Bine Volčič

Odlična športnika,
ki blestita tudi v šoli
Karin in Žan Podboršek

AS

AS DOMŽALE MOTO CENTER

TEHNIČNI PREGLEDI TRZIN

Novi Dacia Duster

Ob 20 letnici
vam pri nakupu novega vozila
PODARIMO
komplet zimskih pnevmatik!

SISTEM ZA POMOČ
PRI VOŽNJI PO KLANCU*

KAMERA
Z VEČ POGLEDI

Dacia. Zanesljiv
partner GRZS.

Kamen na kamen palača,
copat na copat Dacia.

Odpelji Dacio za ceno copat:

že za **5 €**
na dan!**

Rezerviraj testno vožnjo na www.dacia.si

* Dostopen samo na verziji 4x4. ** Velja ob nakupu preko Dacia Financiranja. Več informacij o ponudbi, pogojih nakupa in informativni izračun mesečnega obroka je na voljo na dacia.si.

Poraba pri mešanem ciklu 4,4 – 10,9 l/100 km. Emisije CO₂ 115 – 158 g/km. Emisijska stopnja: EURO6B, EURO6C in EURO6Dtemp. Emisija NO_x: 0,017- 0,0428 g/km. Emisija trdnih delcev: 0,00005 – 0,00238g/km. Število delcev (x10¹¹): 0,02 – 32,76. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Slika je simbolna. Renault Nissan Slovenija, d.o.o., Dunajska 22, 1511 Ljubljana.

AVTOHIŠA
Ljubljana

MALGAJ
Ime s tradicija!

20
let

Avtohiša Malgaj d.o.o., PSC Ljubljana, Tržaška 108, 1000 Ljubljana,
Nova vozila Tel.: 01 20 00 560, Rabljena vozila Tel.: 01 20 00 560,
Servis Tel.: 01 20 00 570, E-mail: prodaja.renault.lj@malgaj.com,
www.avtohisamalgalj.si

Odsev, glasilo občine Trzin

→ Na naslovnici

Utrinek z dogodka v okviru Dnevov evropske kulturne dediščine
Fotografija: Zinka Kosmač

Glavna in odgovorna urednica:

Vesna Sivec Poljanšek, trzin.odsev@gmail.com

Uredništvo: Tanja Bricelj, Tanja Jankovič, Nataša Pavšek, Miha Pavšek, Majda Šilar, Dunja Špendal

Redni avtorji prispevkov: Matjaž Erčulj, Janez Gregorič, Andrej Grum, Boštjan Guček, Marko Kajfež, Dušan Kosirnik, Barbara Kopač, Zdenka Kopač, Brigita Ložar, Alenka Marjetič Žnider, Marjetka Pajk, Katja Rebolj, Zoran Rink

Avtorji fotografij: Tanja Bricelj, Natalija Nataša Frelih, Tanja Jankovič, Barbara Kopač, Zinka Kosmač, Miha Pavšek

Lektoriranje:

Darja Tasič

Tehnično urejanje, prelom, priprava za tisk in tisk:

IR IMAGE, d. o. o.

Oglasno trženje:

IR IMAGE, komunikacijska agencija, d. o. o.,
Medvedova ulica 25, 1241 Kamnik
Telefon: 01/ 83 96 400, Faks: 01/ 83 96 411
E-mail: info@ir-image.si

Glasilo izhaja enkrat mesečno v nakladi 1.500 izvodov.
Brezplačno ga prejmejo vsa gospodinjstva v Trzinu.

ISSN 1408-4902

Gradivo za novembrsko številko oddajte
najkasneje do ponedeljka, **5. novembra.**

Prispevke pošljite v elektronski obliki na naslov uredništva:
trzin.odsev@gmail.com.

V skladu z uredniško politiko in glede na razpoložljivost prostora v glasilu Odsev si pridružujemo pravico do objave ali neobjave ter krajšanja in preoblikovanja nenaročenih prispevkov.

Umetnost nekomplciranja

Foto: osebni arhiv VSP

Sposobnost prilagajanja dani situaciji je eno najosnovnejših meril za določanje inteligentnosti. Popreproščeno to pomeni, da manj ko kompliciramo, sploh kadar ne gre vse po načrtih, boljše nam bo in lažje bomo kos vsemu, kar nam prinaša vsakdanjik.

Včasih se sicer ni prav lahko predati toku dogodkov, sploh če nas drži v primežu večna samokontrola, a življenje nas prej ali slej nauči, da prinaša trmasto vztrajanje pri začrtanem na dolgi rok predvsem stres in slabo voljo.

Mar ni lažje opustiti tega samonadzora in si reči, je, kot pač je, iz tega potegniti najboljše in iti naprej?!

Nekako v tem slogu si je na nedavni odmevni kulinarčni delavnici verjetno rekla tudi Katja Rebolj, ta energična častilka narave in vsega dobrega v njej, ko je v Trzinu gostila slavnega kuharskega mojstra Bineta Volčiča. Udeležence, ki so od prve do zadnje minute uživali v njuni družbi in družbi njunega pomočnika Petra, sta želela gostitelja na koncu »pocrkljati« s prav posebnim »šmornom«. A posoda, ki sta jo imela v improvizirani kuhinji Jefačnikove domačije pri roki, ni in ni dala zelenega rezultata. Pa se ni zaradi tega nihče vznemirjal in razburjal. Je pa Katja nekam skočila in se čez čas vrnila s ponvijo za palačinke in udeleženci so ob koncu namesto »šmorna« uživali ob najboljših palačinkah mojstra Bineta Volčiča. Komplciranje in panika? Ne, teh »začimb« na tej delavnici ni bilo!

Podobni virtuozji nekomplciranja so tudi predstavniki številnih društev. Kaj so storili, denimo, gasilci na nedavni medobčinski vaji, ko njihova društva niso imela (zadosti) ustrezne opreme za reševalne akcije? Izposodili so si jo pri drugih udeležencih in stvar je bila (uspešno) rešena! Tudi planinci niso dosti pomišljali in so se znova pridružili vseslovenski čistilni akciji, pa čeprav so v kraju dali vse od sebe že spomladi. Znova so pljunili v roke in dokazali, da so ljudje dejanj. In da ne govorimo o domačih gledališčnikih, ki bi jih lahko zajela panika, ko je pred zanje najpomembnejšo predstavo zbolela njihova glavna igralka, tako pa so na hitro našli ustrezno zamenjavo in tudi v tej, drugačni postavi odigrali tako prepričljivo, da so bili na koncu ovenčani s prestižno gledališko nagrado ...

Drobci primerov iz domačih logov zgovorno kažejo, da lahko z iznajdljivostjo, prilagodljivostjo in sodelovanjem rešimo marsikaj, če to spreminimo v izziv ali celo pustolovščino.

Bomo torej (še naprej) komplcirali ali se bomo prepustili toku življenja?

Glavna in odgovorna urednica

Vesna Sivec Poljanšek

Občina Trzin

Spletna stran: www.trzin.si
E-mail: info@trzin.si

Telefonske številke:

01/ 564 45 43
01/ 564 45 44
01/ 564 45 50
Faks: 01/ 564 17 72

Uradne ure:

Ponedeljek: 8.00 – 14.00
Sreda: 8.00 – 13.00 in 14.00 – 18.00
Petek: 8.00 – 13.00

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oz. na telefonski številki 01/ 564 47 30.

Skupna občinska uprava občin Trzin, Komenda, Lukovica, Mengeš, Moravče, Vodice

»Medobčinski inšpektorat in redarstvo«

Mengeška cesta 9, 1236 Trzin
E-mail: inspektorat@trzin.si

Telefonska številka:

01/564 47 20
Faks: 01/564 47 21

Uradne ure:

Ponedeljek: 9.00 – 11.00
Sreda: 9.00 – 11.00

Sodelujmo pri zbiranju starih hišnih imen!

Hišna imena so nesnovna kulturna dediščina podeželja, ki se počasi pozablja in s tem izginja. Ta imena so domače poimenovanje posamezne hiše in se praviloma ne zamenjajo niti ob spremembi priimka lastnika in imajo marsikje že večstoletno tradicijo. Domnevno so nastala iz potrebe po razlikovanju ljudi še v času, ko ni bilo ne priimkov ne hišnih števil.

Poleg hiše označujejo hišna imena tudi vse, kar je povezano z določeno domačijo, to je pripadajočo lastnino, kot so polja, gozd in živina, in predvsem ljudi, ki tam živijo. In na vasi se ljudje prepoznavajo ravno po hišnih imenih bolj kot po priimkih. Bogata dediščina, ki jo ta imena nosijo v sebi, pa ni samo zgodovinske vrednosti, temveč tudi jezikovne. S hišnimi imeni se namreč ohranjajo tudi elementi lokalnega narečnega govora, ki je sicer vedno bolj podvržen vplivu knjižnega jezika in tujk.

Na Osrednjem in Zgornjem Gorenjskem ter na Škofjeloškem je bil projekt zbiranja hišnih imen v preteklih letih zelo odmeven in tako je bilo zbranih že več kot 9300 hišnih imen in označenih več kot 5000 domačij. Zdaj se projekt Stara hišna imena nadaljuje tudi na območju občin Komenda, Medvode, Mengeš, Trzin in Vodice. V tem okviru bodo v izbranih naseljih stara hišna imena zbrana, raziskana in preverjena med domačini, zatem pa bodo tudi zapisana na tablah na domačijah, v natisnjeni knjižici in na spletni strani www.hisnaimena.si.

Za več informacij o projektu lahko pokličete ali pišete na Razvojno agencijo Zgornje Gorenjske, ki bo projekt strokovno izvajala (telefon: 04/581 34 16, elektronski naslov: klemen.klinar@ragor.si). Vabljeni tudi Trzinci – sporočite hišno ime vaše domačije!

Projekt Stara hišna imena poteka v okviru Lokalne akcijske skupine (LAS) Za mesto in vas, financirajo pa ga občina Trzin in druge sodelujoče občine ter Evropska unija preko Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja.

Klemen Klinar,

foto: Arhiv Razvojne agencije Zgornje Gorenjske

Žalna seja v slovo častnemu občanu občine Trzin Toniju Ipavcu

28. septembra, na sončno petkovo popoldne, smo se zbrali, da smo se poklonili spominu prijatelja Tonija Ipavca. Spomine na tega izjemnega človeka smo obujali župan Peter Ložar, Ada Lovše Mušič v imenu igralcev Kulturno-umetniškega društva, Zoran Rink, predsednik Društva upokojencev Žerjavčki, v imenu Turističnega društva Kanja sva spregovorili Jožica Valenčak in Dunja Špendal, o njem sta spregovorila tudi njegova dolgoletna sodelavca Miro Štebe in Franci Pavlič, recitacijo mu je poklonila Olga Stopar, nekaj anekdot o njem pa je povedala njegova soigralka Mimi Zupanc. Spominov na njegovo delo in zasluge je res veliko ...

V obrazložitvi ob prejemu priznanja častni občan občine Trzin leta 2003 je med drugim zapisano: »Gospod Tone Ipavec je prav gotovo eden najbolj zaslužnih, da je Trzin postal občina. Kot predsednik sveta prejšnje KS Trzin je naredil izredno veliko za uresničitev zamisli o osamosvojitvi Trzina. Zdaj si že težko predstavljamo, kako zahtevno in naporno je bilo takrat prepričevanje drugih, pridobivanje najrazličnejših soglasij in ocen in koliko sestankov je bilo za to potrebnih. Med drugim je z Jožico Valenčak sestavil izčrpen elaborat o upravičenosti Trzina, da postane samostojna občina, premišljeno pa je usmerjal tudi vsa druga prizadevanja za uresničitev ideje o trzinski občini. Dal je pobudo za ponovno oživitve trzinskega časopisa Odsev, spodbujal je ustanavljanje novih društev v Trzinu. Bil je prvi predsednik Društva upokojencev Žerjavčki, zavzeto pa deluje tudi v vodstvih nekaterih drugih trzinskih društev, denimo v turističnem društvu. Treba je tudi povedati, da je gospod Ipavec že pred tem opravljal več pomembnih funkcij v krajevni skupnosti, po ustanovitvi občine pa je bil v prvem mandatu tudi občinski svetnik.

Posebno mesto v življenju Toneta Ipavca zavzema kultura. V zgodovino trzinskega kulturnega društva se je zapisal kot izvrsten režiser in igralec, več let pa je v KUD-u Franca Kotarja Trzin tudi predsednikoval.

Še bi lahko naštevali zasluge Toneta Ipavca, vendar naj bo dovolj, saj njega in njegovo delo Trzinci dobro poznamo. Ocenjujemo, da je ob okrogli obletnici, 730-letnici prve pisne omembe Trzina, prav, da mu za njegove zasluge ter za ves trud in delo za naš kraj in občino podelimo naziv častnega občana občine Trzin.«

Na žalni seji so se prepletali najrazličnejši spomini in ob tem se je izmenoma na obrazih risal smeh ali je iz oči kanila solza. Toni, kot smo ga klicali, je ogromno naredil za naš kraj, med drugim pa je predlagal tudi to, da bi se turistično društvo imenovalo po kanji, ptici, ki kroži nad krajem in opazuje dogajanje.

In zdaj si tudi ti, dragi Toni, tam nekje zgoraj, kjer nas čakate, da bomo nekoč vsi skupaj v brezčasju.

Še zadnjič se je spustil zastor, ugasnil je zadnji reflektor – spoštovani prijatelj, želimo ti miren počitek.

Dunja Špendal, predsednica Turističnega društva Kanja, foto: Zinka Kosmač

Obnavljanje vodovodnega in kanalizacijskega sistema tudi letos v polnem teku

Bistvenega pomena za zagotavljanje kakovostnega, urejenega in čistega bivalnega okolja sta tudi čista pitna voda iz vodovodnega omrežja in urejeno odvajanje odpadne vode. O delovanju vodovodnega in kanalizacijskega sistema ne razmišljamo, dokler je njuno delovanje nemoteno, za to pa je potrebna vsakodnevna skrb, kar pomeni tudi redno vlaganje v obnovo in vzdrževanje obeh sistemov.

Sredstva za obnovo so zagotovljena z omrežninami

Obnova kanalizacijskega in vodovodnega sistema, ki je za zagotavljanje kakovostne oskrbe s pitno vodo in urejenega odvajanja odpadne vode, ko so cevovodi dotrajani, nujna, se financira iz občinskih sredstev, pridobljenih iz omrežnin. Življenjska doba vodovodnih cevi je od 30 do 50 let, odvisno od materiala, po tem obdobju pa je treba dele vodovodnega oziroma kanalizacijskega sistema nadomestiti z novimi. Zaradi obsežnosti teh sistemov je treba take dotrajane dele stalno, kontinuirano obnavljati, saj se v nasprotnem primeru lahko zgodi, da normalna dobava pitne vode zaradi dotrajanosti cevovoda sploh ni več mogoča.

Vodovodno omrežje v občini Trzin obsega približno 24 kilometrov cevi, kanalizacijsko pa nekaj več kot 33 kilometrov. Od leta 2013, ko so bile uvedene omrežnine, sta Občina Trzin in podjetje Prodnik sodelovala pri intenzivnem sistematičnem obnavljanju obeh omrežij, potrebnem za njuno normalno delovanje. Obnova vodovodnega omrežja se izvaja bodisi sočasno z gradnjo kanalizacije, investicijo pa v takem primeru vodi Občina, bodisi v sklopu sistematične celovite obnove vodovodnega omrežja, pri čemer pa vodi investicijo, po pooblastilu Občine, Javno komunalno podjetje Prodnik.

V zadnjih letih je bilo v občini Trzin s temi sredstvi vsako leto obnovljenih več kot 500 metrov vodovodnega omrežja, pomembne pa so tudi opravljene obnove objektov na obeh omrežjih – ena večjih in pomembnejših je bila sanacija kanalizacijskega zadrževalnega bazena.

Dotrajane cevovode obnavljamo tudi letos

V okviru sistematično načrtovanih investicijsko-vzdrževalnih del poteka trenutno obnova vodovoda in kanalizacije v Ulici Rašiške čete (od Mlakarjeve do Kidričeve), s Kratko potjo in zanko po Reboljevi in Prešernovi ulici. Tako bo v dolžini 520 metrov obnovljen glavni vod, vključno s hišnimi priključki, sočasno pa bo obnovljena tudi kanalizacija. V Mlakarjevi ulici pa poteka tudi gradnja do zdaj manjkajočega dela kanalizacije, od hišne številke 71 do 78, tu pa gre obenem tudi za obnovo vodovoda in hišnih priključkov, vodovod s hišnimi priključki pa bo obnovljen tudi od hišne številke 4 do 6.

Za čisto okolje in za varno in zanesljivo vodooskrbo je obnova omrežij in objektov nujna

Čeprav je v času gradbenih del življenje okoliških prebivalcev včasih mote- no (predvsem zaradi oteženega dostopa do objektov in zaradi hrupa), pa je po izvedbi teh del zadovoljstvo ljudi toliko večje, saj jim obnovljeno omrežje zagotavlja zanesljivo, kakovostno in varno oskrbo s pitno vodo.

Vsem okoliškim prebivalcem se opravičujemo za motnje v času gradbenih del in se jim zahvaljujemo za razumevanje. Zavedajmo se, da je čista pitna voda iz vodovodne pipe lahko še naprej nekaj samoumevnega samo s tako obnovo.

Javno komunalno podjetje Prodnik

Lokalne volitve 2018

VOLITVE 2018

V Listi Trzin je naš dom smo skrbno pretehtali obljube iz preteklega predvolilnega časa. Stranke in liste so veliko obljubljale, toda v zadnjih štirih letih je bilo od obljubljenega storjeno zelo malo. Zato smo v naš program dela vključili nekaj najpomembnejših projektov, ki jih je treba uresničiti. Naši cilji so:

1. Obvoznica, ki bo razbremenila promet po prenatrpani Mengeški cesti
2. Center družbenih dejavnosti - kulturne in zdravstvene storitve - prostor za druženje mladine, kjer bodo lahko aktivno preživljali prosti čas. Seveda je potrebno zagotoviti tudi prostor za dovolj parkirnih mest
3. Socialne dejavnosti, s katerimi bomo naredili starejšim prijetejše življenje.

V listi se čutimo dolžni poskrbeti tudi za socialno šibke družine in posameznike. S tem nočemo posegati v pristojnosti centra za socialno delo, ampak nadgraditi in dopolniti skrb za tiste, ki so v naši sredini res potrebni pomoči.

V skupnosti je treba organizirati tudi medsebojno pomoč in občutek za sočloveka (pomoč pri učenju, pomoč starejšim na domu in okrog hiše, druženje s starejšimi ...)

4. Še vedno si želimo, da bi do Trzina vzpostavili prometno povezavo v poznih večernih in nočnih urah. Pri tem imamo v mislih Ljubljanski potniški promet.
5. Naša lista si bo prizadevala, da bo v delo v občini vključenih čim več mladih. Karkoli bo storjenega (ali pa opuščene), bo zadevalo življenje mlajših generacij. Na njih bo naša prihodnost in zato poskrbimo, da se bodo čim prej angažirali v družbeno življenje.
6. Kulturna in športna društva morajo v svoje dejavnosti pritegniti, vključiti čim večje število ljudi. Cilj je druženje in zdravo preživljanje prostega časa, zato jim je treba tudi v prihodnje omogočati materialne in prostorske pogoje za delo. Menimo, da bi lahko zelo kvalitetno organizirali druženja v naravi, saj nam takih kotičkov ne manjka. Pri tem imamo v mislih tudi Trzinski Bajer.

VIZIJA ZNANJE IZKUŠNJE

Spoštovani Trzinke in Trzinci!

Z udeležbo na volitvah boste dokazali, da ste odgovorni in vam ni vseeno za svojo prihodnost in razvoj Trzina.

Naša vizija je prijazen, zdrav, vključujoč, pravičen, varen, spodbuden in zelen Trzin. To je bilo, je in bo vodilo našega delovanja.

Ponosni smo, da **smo ohranili gozd** med Mlakami in OIC ter da smo v tem mandatu občanom zagotovili izgradnjo optičnega omrežja.

Najbolj pa nam je žal, da nam ni uspelo znižati cen komunalnih storitev, saj so v Trzinu med najvišjimi v Sloveniji. Na previsoke cene, ki so bile določene na nezakonit način, smo vas obvestili že leta 2013 ob sprejetju. Kot odgovorni, aktivni občani smo stanje poskušali urediti že večkrat, tudi v mandatu 2014 – 2018. Žal nam je to preprečila vladajoča koalicija. Če se boste udeležili volitev in nam namenili dovolj glasov, vam **zagotavljamo, da bomo cene komunalnih storitev občutno znižali.**

Trzin potrebuje celostno prometno ureditev. Z vašo podporo na volitvah bomo otrokom uredili varnejšo pot v šolo ter za pešce in kolesarje povezali IOC in Mlake. Z Ljubljano in sosednjimi občinami nas bo povezala varna kolesarska pot. **V letu 2019 bomo zagotovili boljšo povezavo z Ljubljanskim potniškim prometom.**

Pogumno in brezkompromisno bomo pospešili postopke za gradnjo obvoznice Trzin – Mengeš.

Otrokom in drugim občanom bomo omogočili aktivnejše preživljanje prostega časa. Pozimi bomo postavili **umetno drsališče**, zgradili **kolopark** (t.i. pumptrack) in travnato **nogometno igrišče**. Trim stezo bomo povezali s športnim parkom v Mlakah, jo razširili in redno vzdrževali. Sedanja je zaradi opustitve vzdrževanja nevarna za uporabo. Nemudoma se bomo strokovno in gospodarno lotili investicije v večnamensko športno dvorano, ki ste jo Trzinci v anketi prioritete, ki jo je občina izvedla na našo pobudo, postavili na prvo mesto.

Za občane, ki so vstopili v jesen življenja in so gradili Trzin, bomo vstopili v projekt Varni in povezani na domu (**e-oskrba za varno bivanje na domu**) ter jim omogočili varnost 24 ur na dan, samostojno in bolj neodvisno bivanje na svojem domu ter pomoč, tudi kadar zaradi zdravstvenega stanja ne morejo sprožiti klica na pomoč. **Dvignili bomo stopnjo sofinanciranja pomoči starejšim na domu,** saj je zdaj nižja od slovenskega povprečja.

Zagotavljamo, da bomo v vrtcu in osnovni šoli spodbujali in podpirali uporabo ekoloških živil slovenskega porekla. Šoli bomo pomagali uresničiti projekt učilnice v naravi ter podprli kakovostne obstoječe in nove interesne dejavnosti. **Nadgradili bomo nadstandardni del programa trzinske šole** in našli rešitev za razširitev obstoječega počitniškega varstva otrok.

Spodbujali bomo podjetniško iniciativo občanov Trzina, vključno s socialnim podjetništvom.

Zavezujemo se, da bomo skupaj s PGD Trzin poskrbeli za izgradnjo ustreznega gasilskega doma.

Izboljšali bomo zdravstveno varstvo v Trzinu.

Na našo pobudo bo **župnijska cerkev** svetega Florijana razglašena za **kulturni spomenik** lokalnega pomena, kar bo omogočilo sofinanciranje obnove in vzdrževanja cerkve tudi z javnimi sredstvi.

Z Arboretumom Volčji Potok se bomo dogovorili za **ugodno ceno** sezonske vstopnice za občane Trzina.

Društvena dejavnost je identiteta Trzina, zato jo bomo še naprej **spodbujali** in iskali rešitve, da bodo imela vsa društva in zavodi, ki izvajajo dejavnosti za občane, **enakovredne možnosti uporabe skupnih prostorov.**

V občinskem proračunu bomo **določili delež investicijskih sredstev**, ki bo namenjen za **participatorni proračun** – soodločan je občanov pri porabi občinskih sredstev.

Želimo, da **župan in vsak občinski svetnik** za svoje delovanje **prevzame osebno odgovornost.** Prizadevali si bomo, da do naslednjih volitev **zmanjšamo število članov občinskega sveta na največ 11 in s tem vzpostavimo večinski volilni sistem**, ki zagotavlja, da se bodo volili kredibilni občani.

Romeo Podlogar, kandidat za župana

in

Odgovorni, aktivni občani Trzina:

- **Alenka Marjetič Žnider**, univ. dipl. inž. agronomije
- **Robert Markič**, univ. dipl. inž. elektrotehnike
- **mag. Jana Meljo**, univ. dipl. inž. gradbeništva
- **Peter Kralj**, elektrotehnik
- **Barbara Sršen**, univ. dipl. inž. arhitekture
- **Vito Novak**, turistični tehnik
- **mag. Elda Romac**, univ. dipl. ekonomistka
- **Tine Breznik**, univ. dipl. kulturolog
- **Neža Rogelj Meljo**, študentka lab. biomedicine
- **Tanja Tomšič**, profesorica slovenščine
- **Miro Markič**, univ. dipl. inž. elektrotehnike
- **Romeo Podlogar**, dipl. ekonomist

Naš program dela podrobneje predstavljamo na naši spletni strani www.zazenitrzin.si.

Odgovorni aktivni občani Trzina

KANDIDAT ZA ŽUPANA OBČINE TRZIN

Kajfež Marko,

mag. inž. tehniške varnosti

poklicni gasilec in poveljnik PGD Trzin

Naše medsebojno zaupanje nam lahko prinese uspeh, zato vas vabim, da skupaj stopimo na načrtano pot.

LISTA ZDRUŽENI TRZIN

Člani Liste združeni Trzin smo se združili, ker želimo izboljšati počutje in življenje v Trzinu. Želimo, da bi se vsi v Trzinu počutili dobro in skupaj dihali za naš kraj.

Smo ekipa različnih starosti, saj želimo priluhniti vsem generacijam v Trzinu, jih razumeti in povezati za boljši jutri v Trzinu. Vsak izmed nas ima v zasebnem življenju različne interese in svoj pogled na področja bivanja v občini. Ravno ta raznolikost pa nam omogoča pogled na stvari iz različnih zornih kotov in le tako s lahko maksimalno pomagamo. Na Listi združeni Trzin kandidiram: **Marko Kajfež, Blanka Jankovič, Dušan Kosirnik, Irena Vadeevaloo, Edward Justin Jerak, Andreja Kosirnik, Miloš Jankovič, Tanja Kajfež, Gašper Pevec, Mateja Janičičević in Marjan Habat.**

Svoje ime smo že opravičili s tem, da smo se v preteklih letih zavzemali za skladen in celovit razvoj občine, kar je bilo tudi uresničeno:

- stremeli smo k rešitvi izvoza in uvoza iz IOC in Mlak, ki je sedaj urejen,
- podprli smo vzpostavitev optičnega omrežja, ki ga danes tudi uporabljamo
- podprli smo vse projekte za katere verjemo, da so v korist občanov,

- ukinili smo ATV in s tem občini prihranili veliko denarja,
- predlagali smo enostavnejšo, eno volilno enoto, ki jo danes tudi imamo,
- organizirali smo predstavitev AED in s tem ozavestili mnogo ljudi o njegovem obsoju v občini. S tem pomagamo pri varnosti občanov, saj lahko le-ta marsikomu reši življenje.

Kot občinski svetniki se bomo zavzemali za medsebojno sodelovanje in celovit razvoj občine:

- skupaj s priznanim strokovnjakom s področja cestne infrastrukture bomo iskali rešitve za uvoz in izvoz iz IOC, ter njeno povezavo z novim naseljem,
- izboljšali varnost občanov (požarna preventiva, vlomi...),
- ustvarili bomo solidarnostno mrežo občine Trzin (varne točke, zbiranje šolskih potrebščin, pomoč ljudem v stiski),
- spodbujali bomo medgeneracijsko sodelovanje,
- uskladili bomo pogoje za dodelitev sredstev med društvi, občine ne bomo zadolževali,
- zgradili bomo sistem rekreativne infrastrukture (kolesarske steze, varna igrala za otroke, poligon za rolarje, skejterje),
- podpora izvajanju obogatitvenih dejavnosti za otroke, pod vodstvom občanov občine Trzin
- zavzemali se bomo za kulturno dediščino.

LISTA ZA TRAJNOSTNI RAZVOJ TRZINA

Naš program obsega:

- dokončanje projekta Doma zaščite in reševanja
- nadaljnje učinkovito pridobivanje nepovratnih sredstev EU
- izgradnjo večnamenske športne dvorane ob osnovni šoli
- nadaljevanje aktivnosti za izgradnjo vzhodne obvoznice
- zagotavljanje pogojev za društveno delo za vse generacije
- širitev športne infrastrukture in novo nogometno igrišče
- vzpostavitev kolesarskih povezav v vse smeri
- program dolgožive družbe za starejše občane

Celoten program je objavljen na spletni strani
www.peterlozar.si

**Z VIZIJO
V PRIHODNOST**

Lista za trajnostni razvoj Trzina

T: 041 785 667

E: ltr.zrin.info@gmail.com

www.peterlozar.si

 Lista za trajnostni razvoj Trzina

Trzin, oktober 2018

Župan Peter Ložar

Spoštovane občanke in občani,

ker menim, da mora biti vsak župan svojim občanom še posebej dostopen in blizu, je prav, da se vam kot kandidat za župana predstavim. Sem 51-letni diplomirani ekonomist, ki je s Trzinom tesneje povezan od leta 1990, ko sem se zaposlil v enem izmed trzinskih podjetij, od leta 1996 pa z ženo in otrokoma v Trzinu tudi živim. V zadnjih letih tu svoje delo opravljam kot samostojni podjetnik, kar pomeni, da s Trzinom zasebno ter poslovno živim in diham dolga leta. Že sedaj sem aktiven v lokalni politiki, in sicer kot občinski svetnik ter nepoklicni podžupan.

V zadnjem mandatu sem tako neposredno spoznal delovanje lokalne skupnosti in zato ocenjujem, da občinska uprava s svojim kadrovskim ustrojem operativno kvalitetno obvladuje zahteve delovanja občine glede na njeno velikost.

Iz tega razloga bi **delo župana opravljal nepoklicno** in na ta način sodelavcem občinske uprave izkazal zaupanje v njihovo delo, vam, dragi volivci, pa dokazal, da s smotno rabo občinskih sredstev mislimo resno.

Rado Gladek, KANDIDAT ZA ŽUPANA

V skladu s programskimi usmeritvami SDS bomo v naslednjem mandatu nadaljevali svojo politiko delovanja v korist vseh občank in občanov Trzina, pri čemer med prednostne načrte našega naslednjega mandata uvrščamo naslednje projekte:

DOKONČANJE PROJEKTA »DOM ZAŠČITE IN REŠEVANJA«

Gradnjo objekta, ki je za našo lokalno skupnost izrednega pomena, bomo pospešili, skrbno nadzorovali namensko porabo sredstev in zagotovili predajo objekta občanom Trzina še v teku mandata.

IZGRADNJA OBVOZNIC MIMO TRZINA

Razumemo nezadovoljstvo občanov Trzina, ki tarnajo, da se Trzin duši v tranzitnem prometu tovornjakov in osebnih vozil. Storili bomo vse, da država prične z izgradnjo prepotrebne obvoznice mimo Trzina.

RAZŠIRITEV OBSTOJEČEGA ŠPORTNEGA PARKA Z NOVIMI VSEBINAMI IN AKTIVNOSTMI

Za povečanje možnosti rekreacije v domačem okolju bomo v okviru razširjenega Športnega parka uredili nogometno igrišče in pumptrack (kolesarski asfaltni) poligon.

VEČNAMENSKA ŠPORTNO-KULTURNA DVORANA Z BAZENOM

Z izgradnjo tega objekta želimo občanom Trzina omogočiti pogoje za višji življenjski standard v domačem okolju.

REVIZIJA CEN KOMUNALNIH STORITEV

V želji po odpravi dvomov o nepravilnostih pri oblikovanju cen komunalnih storitev bomo naročili revizijo cen komunalnih storitev.

CENA VRTCA IN PRILAGODITEV DELOVNEGA ČASA POTREBAM STARŠEV

Ker cena vrtca predstavlja velik izdatek za mlade družine, bomo izkoristili vse možnosti, da bo ta sprejemljiva. Delovni čas vrtca bomo še bolj prilagodili potrebam staršev.

SUBVENCIONIRANJE OBŠOLSKIH DEJAVNOSTI ŠOLOOBVEZNIH OTROK

Za vse šoloobvezne otroke v naši občini bomo uvedli poseben sistem sofinanciranja obšolskih dejavnosti, s katerim bo staršem šoloobveznih otrok v znesku do 100 EUR olajšano plačevanje članarine in različnih krožkih, športnih društev in drugih obšolskih dejavnosti.

AKTIVNEJŠA VLOGA OBČINE TRZIN PRI OBNOVI KULTURNIH SPOMENIKOV V KRAJU

V času mandata bomo za ta namen zagotovili sredstva za obnovo, s katerimi bomo okrepili spoštovanje in ohranjanje kulturnih spomenikov, ki predstavljajo branike naše narodne in kulturne identitete.

SKRIB ZA STAREJŠE

Poskrbeli bomo za stalen prostor, kjer se bodo starejši občani družili, koordinirali bomo delo prostovoljcev in humanitarnih organizacij, več bomo naredili za sofinanciranje delovnih terapij na domu.

Ekipa, ki bo delala **zate**

SDS

Ker je naše vodilo, da ne podajamo zgolj obljub, temveč se dejansko trudimo stvari spreminjati na bolje, smo tudi za naslednji mandat sestavili ekipo, ki bo znala uresničiti zastavljene cilje. Kandidati za občinske svetnike:

Rado Gladek, Milica Erčulj, Mitja Kovaljev, Marta Bregar Rižnar, Marcel Koprol, Maja Primožič, Rikardo Grizilo, Tatjana Borec, Matjaž Obranovič, Majda Mušič, Miha Pančur, Gabrijela Stojkovič in Ivan Razpotnik.

Edinstvena delavnica z mojstrom Binetom Volčičem

Si predstavljate, da imate pri roki le nekaj osnovnih živil, kot so olje, moka, riž in čebula in morda še kaj, vse drugo, kar potrebujete, da pričarate okusen obrok, pa naberete kar na bližnjem travniku, ob gozdu, za potokom? Najpreprostejše stvari so v resnici najboljše in o tem so se lahko prepričali udeleženci prav posebne kulinarčne delavnice, ki jo je pripravila Trzinka Katja Rebolj s pomočjo svojega sodelavca Petra Zajca, nekaj posebnega pa je bila (tudi) zato, ker se je tema dvema tisti dan pridružil tudi vrhunski kuharski mojster Bine Volčič.

Katja Rebolj je udeležencem delavnice na terenu pokazala, katere rastline je mogoče uporabiti v kuhinji – za pripravo slastnih jedi. Njen glavni nasvet za začetnike: »Ob nabiranju se izogibajte rastlinam z razcepljenimi listi, kajti te niso užitne!«

Udeležence delavnice različnih starosti in z različnih koncev so ob gradu Jable pričakali organizatorka delavnice, strokovnjakinja, odlična poznavalka rastlin Katja Rebolj, njen sodelavec, strasten nabiralec zeli, cvetic in različnih plodov Peter Zajc, in vrhunski kuharski mojster Bine Volčič, ki je udeležence v trenutku osvojil s svojo preprostostjo pa tudi znanjem in pripravljenostjo, da se tisto septembrsko popoldne tudi sam nauči še česa novega o vsestranski uporabnosti rastlin.

Katja je ženska dejanj, zato je udeležence delavnice takoj popeljala tja, kjer tudi sama nabira najrazličnejše rastline – zase in za vrhunske restavracije, med katerimi je seveda tudi Binetova Monstera v Ljubljani –, to je na bližnji travnik in gozdni rob.

Oko nepoznavalca bi zeleno, rahlo močvirnato zaplato ob gozdu morda ocenilo za navaden travnik, za strokovnjake, kot sta organizatorja in izvajalca te kulinarčne delavnice, pa je to prava zakladnica najboljšega. Katja je v kratkem času napolnila košaro z grenkuljico, regačico, pljučnikom, osatom, zlato rozgo, repincem in številnimi drugimi rastlinami, ki se imenitno podajo h kašam in jedem iz riža, vmes pa je potrpežljivo odgovarjala na vprašanja o uporabi posameznih rastlin.

Po slabi uri opajanja z vonjem rastlin vseh vrst so se vsi skupaj spre-

Vrhunski kuharski mojster Bine Volčič je udeležencem najprej prijazno postregel obilo koristnih nasvetov iz sveta kuhanja, potem pa so vsi poprijeli za delo in se lotili priprave dobrot.

hodili do Jefačnikove domačije, kjer je Bine ustvaril v njenem osrednjem prostoru improvizirano kuhinjo. Na gorilnik je pristavil velik lonec in v njem začel pripravljati rižoto, vmes pa je udeležencem svetoval še, kako naj pripravijo ploske kruhke, ki po videzu spominjajo na pico. Krušno testo za to so posebej za Katjino delavnico že prej prijazno zamesili v lokalni pekarni Kralj, in tako so lahko udeleženci zavihali rokave le še za valjanje testa, potem pa so ga obložili z nabranimi rastlinami in z Binetovim izvrstnim, že prej pripravljenim čemaževim pestom, vloženimi bezgovimi cvetovi (nekaj tako dobrega, da mu ni para!), po želji pa vse skupaj okrasili še z različnimi užitnimi cvetovi.

Za piko na i je Bine na koncu spekel še božanske palačinke, udeleženci delavnice pa so jih pomazali z vrhunsko marmelado iz trnulj in drnulj, ki ju je doma pripravila neumorna Katja.

Verjetno ni treba posebej povedati, da so se po Jefačnikovi domačiji tisti zgodnjejesenski septembrski večer širile omamne vonjave in zadovoljni glasovi udeležencev, ki jim bo to nabiranje znanja o užitnih rastlinah nedvomno ostalo v spominu za vse življenje.

Na kratko: bilo je slastno in (tudi) krasno!

Besedilo in fotografije: Vesna Sivec Poljanšek

Bi pokusili takole obložene ploske kruhke z dobrotami iz narave? Ali pa slastno rižoto z rastlinami, ki rastejo pred domačim pragom? Oboje je nepredstavlji-vo edinstvenega okusa!

Zadovoljni udeleženci septembrske kulinarčne delavnice

Trojica, zaradi katere je bila delavnica tako posebna (od leve): strastni nabiralec rastlin Peter Zajc, organizatorica delavnice Katja Rebolj in vrhunski kuharski mojster Bine Volčič

Kjer preteklost sreča prihodnost

Turistično društvo Kanja je z lepo razglednico Trzina povabilo rojake iz bližnje in daljne okolice in seveda tudi domačine na srečanje, ki ga organiziramo v okviru tedna evropske kulturne dediščine vsaki dve leti. Letošnje geslo srečanja je bilo Kjer preteklost sreča prihodnost.

Tradicionalna »gasilska« fotografija udeležencev srečanja – za spomin

V šoli so udeležencem srečanja pripravili zares pester in imeniten program.

Prijetno druženje se je začelo v avli Centra Ivana Hribarja, kjer je odmevalo od veselih vzklikov navdušenja ob srečanju ljudi, ki se že dolgo niso videli, in vprašanj po zdravju, počutju, domačih in znancih. Ko pa je Blaž raztegnil svoj meh in zaigral Trzinko, se je marsikomu ob spominu na mladost orosilo oko.

Veselo razpoložene udeležence smo nato za trenutek prekinili, da jih je najprej pozdravil župan Peter Ložar in se jim zahvalil za pripadnost kraju in za njihov obisk. Med drugim jim je zaželel, da bi s srečanja na tako sončen dan odnesli kar največ lepih vtisov. V imenu turističnega društva sem jih pozdravila jaz. Jožica Valenčak pa jim je povedala, kaj vse jih čaka v nadaljevanju dneva. Sledilo je prijetno presenečenje, ki sta nam ga pripravili gospe iz Bukovice s tem, da sta nam podarili knjigi o slikarju Zoranu Mušiču. Seveda ni šlo brez obvezne »gasilske« fotografije, za katero je kot vedno poskrbela naša Zinka Kosmač, s fotograf-

skim očesom pridno beleži dogajanje okoli sebe.

Po manjši pogostitvi smo šli v trzinsko osnovno šolo, kjer so nam otroci, od najmlajših vrtčevskih pa do najstarejših šolarjev, pripravili zanimiv mladostno razigran program, v katerem pa niso pozabili na trzinsko dediščino. Po ogledu šole in prijazni pogostitvi so se gostje razdelili v dve skupini: nekaj nas je odšlo do cerkve svetega Florijana, kjer nam je profesor Dolenc razkazal notranjost cerkve in nas z zanimivim predavanjem popeljal po njeni zgodovini in znamenitostih. Druga skupina pa je odšla do Jefačnikove domačije, kjer je Jože Kosmač predstavil to domačijo, rojstno hišo Ivana Hribarja, pa tudi drugo trzinsko zgodovino.

Prijetno utrujeni in polni vtisov in pozitivne energije smo zaključili ogled Trzina in se, po tradiciji, napotili v gostilno Narobe, kjer se je naše veselo druženje nadaljevalo tudi še po bogatem kosilu in kapljici za zdravje.

Dunja Špental, foto: Zinka Kosmač

Prva skupina si je pod vodstvom profesorja Dolenca ogledala cerkev svetega Florjana.

Druga skupina udeležencev srečanja je na Jefačnikovi domačiji prisluhnila Jožetu Kosmaču in njegovi razlagi o trzinski zgodovini.

Če bi potres zatresel Trzin ...

Z gasilsko vajo za primer potresa so člani desetih gasilskih društev skupaj z domačimi, trzinskimi gasilci preverjali svojo usposobljenost, delovanje opreme, koordinacijo in sodelovanje med društvi in reševalci.

Naravnih nesreč ne moremo napovedati in predvideti, z dobro usposobljenostjo, znanjem in vajo pa se lahko nanje vsaj delno pripravimo. Člani gasilskega društva Trzin se tega dobro zavedajo, zato so 22. septembra pripravili medobčinsko gasilsko vajo za primer potresa. Udeležilo se je je okoli 150 članov iz desetih gasilskih društev; poleg domačega, trzinskega društva še gasilci iz Črnuč, iz petih društev v občini Domžale in treh v občini Mengeš in ekipa reševalcev nujne medicinske pomoči kamniškega zdravstvenega doma.

Prikaz primera reševanja poškodovanih pohodnikov na Ongru

Scenarij vaje je bil naslednji: Osrednjo Slovenijo strese močnejši potres. Najhuje je prizadet novi del Trzina – bloki, šola in kulturni dom. V stavbah pride do več požarov, v stanovanjih in podzemnih garažah so ujeti ljudje,

zgodi se hujša prometna nesreča, kjer je treba reševati ukleščene potnike, na bližnjem hribu Onger se vsuje kamenje in poškoduje pohodnike. Sproži se iskalna akcija. Gasilci in reševalci imajo ogromno dela. Potrebna je odlična organiziranost, koordinirano vodenje vseh ekip, znanje in ustrezna pripravljenost gasilcev in njihove opreme.

In če bi šlo zares? Koliko se zares zavedamo pomena dobre usposobljenosti in pripravljenosti gasilcev, ki so običajno tisti požrtvovalni posamezniki, ki prvi priskočijo na pomoč, ko nas doleti nesreča? Poveljnik trzinskih gasilcev Marko Kajfež ob koncu ni skrival zadovoljstva in je vajo ocenil za nadvse uspešno, vse sodelujoče gasilce pa je pohvalil za njihovo sodelovanje.

Tanja Bricelj,

foto: Klavdija Tretjak in arhiv PGD Loka pri Mengšu

Mojstrica ličenja Klavdija Tretjak je »ponesrečencem« narisala zelo prepričljive rane.

Usmerjevalne table še vedno niso popravljene

Pred poletjem smo v Odsevu poročali o neurejenih in potencialno nevarnih usmerjevalnih tablah pri banki v Mlakarjevi in Kidričevi ulici. Takrat nam je vodja projektov v podjetju Amicus Marko Galičič obljubil, da bo zadeva sanirana v roku enega meseca. Obljubljeni rok je v začetku julija potekel, minil sta še avgust in september in skoraj pol oktobra, table pa še vedno niso popravljene. Omenjeno podjetje in vodjo projektov smo večkrat zaprosili za pojasnitev zamude in naposled nam je tik pred zaključkom redakcije Miran Žgajnar iz podjetja Amicus sporočil tole: »Tablice so naročene pri tiskarju; takoj ko jih dobimo, jih bomo namestili. Predvidoma bo to v prihodnjem tednu (op. a. – v drugi polovici oktobra).

V Odsevu bomo vsekakor preverili, ali je podjetje naposled le držalo obljubo ali pa bo, nasprotno, morda potreben drugačen pristop ali celo radikalen ukrep, da bodo vendarle opravili svoje v pogodbi določene obveznosti.

Besedilo in fotografija: Tanja Jankovič

Barviti dnevi evropske kulturne dediščine

Pod krovnim imenom Dnevi evropske kulturne dediščine poteka vsako leto vseevropski projekt, ki ozavešča o pomenu ohranjanja narodovega izročila. Letos so si za vodilo izbrali naslov: Naša dediščina: kjer preteklost sreča prihodnost. V Trzinu se to dogaja pod okriljem Občine Trzin, pri tem pa so dejavni člani in članice turističnega društva Kanja, osnovne šole Trzin in krožka Etno-fletno.

Jožica Valenčak, ob dnevih evropske kulturne dediščine glavna skrbnica dogodkov v turističnem društvu Kanja, je med žetvijo ajde tudi sama poprijela za delo.

Dnevi kulturne dediščine so se za Trzince letos začeli že 19. septembra, ko smo se spominjali obletnice rojstva Ivana Hribarja in spomin nanj počastili z recitalom in ogledom Hribarjeve Ljubljane, o čemer razširjeno pišemo na drugem mestu v tej številki. Sledilo je gostovanje trzinskih rokodelcev v sosednji občini, na Mihaelovem sejmu v Mengšu, zadnje septembrsko soboto pa so se trzinski osnovnošolci v okviru delovne sobote podali na odkrivanje kulturne in naravne dediščine in si ogledali gozdno učno pot na Ongru, muzej v Jefačnikovi domačiji, cerkev svetega Florijana in spomenike, sprehodili pa so se tudi do gradu Jable.

Prvi dan v oktobru je Trzin obiskala priljubljena varuhinja kulturnega izročila profesorica Dušica Kunaver in v Jefačnikovi domačiji opozorila mlade na pomen varovanja narodove dediščine. Na srce jim je položila, naj se v tujini predstavljajo ponosno, z dvignjeno glavo, kajti že samo, če omenijo najstarejše glasbilo in najstarejše leseno kolo na svetu, ki sta doma prav na slovenskih tleh, nas lahko enakovredno postavi ob bok tudi največjim evropskim narodom.

Tretjega oktobra so prizadevni člani turističnega društva Kanja pod taktirko Jožice Valenčak, glavne skrbnice dogodkov ob dnevih evropske kulturne dediščine, pripravili prikaz kmečkih opravil. Že zgodaj popoldne so se odpravili na žetev ajde, zatem pa so ličkali koruzo in iz koruznega ličkanja izdelovali predpražnike. Manjkala ni niti častna gostja, slastna trzinska klobasa, ob kateri so postregli kruh, pečen v krušni peči Jefačnikove domačije. Žal pa se je to dogajalo med tednom in v takem delu dneva, ko je večina ljudi še v službi, otroci pa v šoli. Ker pa je prikaz zelo zanimiv, bi ga bilo prihodnje leto res škoda zamuditi. Kot je opozorila Jožica Valenčak, si želijo več obiska šolarjev, saj je lahko prikaz kmečkih opravil resnično odlična vsebina šolskega kulturnega dneva. Pri tem je poudarila, da z osnovno šolo sicer od-

Med izdelovanjem predpražnikov iz koruznega ličkanja ni manjkalo dobre volje. Članice turističnega društva si želijo, da bi lahko prihodnje leto svoje večšine prikazale predvsem osnovnošolcem, ki teh običajev in obrti ne poznajo več.

lično sodelujejo in da so v okviru teh dnevov z učiteljico Stanko Jaklič pripravili tudi zelo dobro sprejeto prireditev Mladi oživljajo kulturno dediščino.

Dogajanje je zaključil večer v organizaciji krožka Etno-fletno, ki je spomladi izdal knjižico Ajdovski kevder o iskanju izgubljene trzinske sekirice, kjer pa so v zgodbi predstavljeni tudi stari poklici in obrti. Dogodek je bil sicer namenjen otrokom, privabil pa je več odraslih, rednih udeležencev dogodkov, ki jih v okviru svojega krožka prireja Branka Urbanija. Ta je med drugim poudarila: »Če bi se starši zavedali, kako pomembni so kultura, navade in običaji naših prednikov za otrokov razvoj in oblikovanje njegove identitete, bi se takih dogodkov udeleževalo več staršev z otroki.«

Tanja Bricelj, foto: Zinka Kosmač in Branka Urbanija

Dušica Kunaver je s svojim zanimivim pripovedovanjem o pomenu kulturne dediščine pustila marsikaterega od mladih dobesedno odprtih ust.

Krožek Etno-fletno je predstavil slikanico Ajdovski kevder ter stare obrti in poklice, ki so omenjeni v knjigi. Enega od njih je prišel predstaviti Milan Kralj, ki je spregovoril o očetovem poklicu »žnidarja«.

HUBAT
25let

080 22 36
www.hubat.si

Za toplo zimo in pomlad
kurilno olje
dostavlja HUBAT

BREZPLAČEN PREVOZ ALI PLAČILO NA OBROKE

Obnovljeno šolsko igrišče – »recept za popoln lajf«

Za odprtje obnovljenega šolskega igrišča, prvi petek v tem oktobru, bi si prav lahko izposodili naslov pesmi glasbenega gosta Nipkeja, Recept za popoln lajf, saj je vse teklo kot namazano, vzdušje na igrišču pa je bilo enako sončno, kot je bilo tisto petkovo popoldne. To, kar je še posebej spodbudno, pa še vedno traja, vse od odprtja – igrišče je ves čas dobro obiskano.

Na prireditvi ob odprtju celovito prenovljenega šolskega igrišča so lahko zbrani Trzinci po pozdravnih besedah župana Petra Ložarja in šolske ravnateljice Matejke Chvatal spremljali zanimiv plesno-glasbeno-športni program, za katerega so poskrbeli učenci trzinske osnovne šole in glasbene šole Lartko, člani plesnega kluba Miki in domžalskega karate kluba Sankukai, trzinske mažoretke, domžalska navijaška skupina Sovice, člani športnega društva Trzin in seveda, glavna zvezda dogodka, reper Nipke.

Navdušil je tudi župan, ki je malim in velikim Trzincem najprej položil na srce, naj lepo skrbijo za prenovljeno igrišče, potem pa z metom na koš razglasil igrišče za uradno odprto. S tem (ker je žoga gladko zdrsnila skozi mrežico) si je prislužil iskren aplavz obiskovalcev. Njegovim mislim o skrbnem ravnanju uporabnikov igrišča se je pridružila tudi ravnateljica, poudarila pa je še, da je obnovljeno igrišče velika pridobitev, ki bo pomembno vplivala na pedagoški proces na šoli.

Igrišče obsega asfaltirani del, zaščiten z visoko mrežo, namenjen nogometu, in tartanski del, za odbojko in košarko, tartansko progo za tek in otroška igrala. Ob igrišču je tudi dovolj klopc.

Igrišče pa bo lahko dolgo ostalo lepo le, če bodo njegovi uporabniki upoštevali tudi nekaj prepovedi, med drugim to, da se po tartanu ne smemo voziti s skiroji, rolerji, rolkami, kolesi in kotalkami, saj prav ta prevozna sredstva najbolj uničujejo tartansko podlago. Iz tega razloga je ob progi izdelan »pločnik«, po katerem se je mogoče pripeljati do asfaltiranega dela, torej do nogometnega igrišča, kjer pa je rolanje, kotalkanje ... varno in dovoljeno.

Za pravi mali poskakujoči spektakel so poskrbeli trzinski učenci, člani športnega društva Trzin.

Namesto s tem, da bi prerezal trak, je župan igrišče odprl s prvim metom na koš – in gladko zadel.

Za izjavo smo prosili tudi glasbenega gosta, in Nipke je vsem, ki se bodo igrali na tem igrišču, zaželel naj se igrajo čim bolj povezano, naj se imajo radi in naj delijo to igrišče s svojimi prijatelji. Naj ga čuvajo, da bo čim dalj ostalo tako lepo, kot je zdaj. Pa ... da ga lahko kdaj povabijo na kakšno košarko.

Besedilo in fotografije: Tanja Bricelj

Ob odprtju ni nihče skrival zadovoljstva. Na sliki od leve proti desni župan Peter Ložar, ravnateljica trzinske šole Matejka Chvatal in podžupan Rado Gladek.

Nipke je navdušil tako s svojim nastopom kot s svojo poslanico, ki jo je namenil zlasti otrokom, ki se bodo igrali na tem igrišču. Ob tem je igrišče pohvalil s primerjavo, da v Ljubljani, od koder je on, ni tako urejenega igrišča.

90 let Ružice Zlate Butina

V zadnjem tednu septembra smo v Domu počitka v Trzinu peli, plesali in nazdravljali gospe Ružici Zlati Butina ob 90. rojstnem dnevu. Številni sorodniki, sostanovalci, župan Peter Ložar, namestnica direktorice Stanka Štrus in drugi zaposleni v tem domu smo v veselem razpoloženju prisluhnili zvokom harmonike, čestitkam, nagovorom in predstavitvi njene življenjske zgodbe. Ružica Zlata Butina se je rodila v Zagrebu in tam preživela tudi vsa mladostna leta in se izučila za šiviljo. Bila je zelo zalo dekle, zato so se za njo ozirali mnogi fantje, pritegnil pa jo je le eden, lepi, visoki, črnolasi Tonček Butina iz Kočevja. Postala sta par in sta se kmalu poročila, ko je bilo Ruži komaj 20 let. Dom sta si ustvarila v Kočevju, kjer so jo moževi sorodniki in prijatelji takoj vzeli za svojo, tako da ni selitve v drugo republiko nikoli obžalovala. Ruža je kmalu postala iskana modistka, posvetila pa se je tudi materinstvu, saj se jima je rodila hči Vlasta. Družinica je živela lepo, mirno življenje, povsod so bili dobrodošli, Tonček zaradi svoje harmonike, Ruža pa zaradi svoje vedrine, gostoljubnosti in smisla za humor. Vse to je ohranila tudi po boleči izgubi moža pri 58 letih. Živela in delala je naprej, se veselila obiskov hčerke in vnuka Luka, veliko radost pa je v njeno življenje prineslo tudi rojstvo pravnukinje Ele. Njena močna povezanost s sorodniki pa ji je v pomoč tudi zdaj, v domu, saj ji pomaga, da z optimizmom premaguje tudi zdravstvene težave. In v slogu pozitivne sorodstvene povezanosti je bilo tudi voščilo Vasje Butine. Takole ji je nazdravil: »Draga Ružica, dvignimo čaše v tvoje slavje, želimo ti kar največ zdravja, še veliko veselja in lepih dni. Vse najboljše za tvoj 90. rojstni dan!«

Katarina Pezdirc, foto: Arhiv Doma počitka Trzin

Poseka pri prehodu iz Mlak v obrtno-industrijsko cono

Poleti smo kolesarji in vsi, ki se sprehajajo po povezovalni makadamski poti med Mlakami in obrtno-industrijsko cono, opazili glasno razdiralno dogajanje na obrobju gozda nasproti podjetja Kalcer. Najprej so veliki stroji podrli in odstranili velik del dreves, nato pa so utrjevali zemljišče, ki je zdaj nasuto in ograjeno. Zanimalo nas je, kaj se dogaja, zato smo se obrnili najprej na Občino Trzin in potem še na večinskega lastnika tega dela območja, to je podjetje Kalcer, ki je z več soinvestorji letos spomladi kupil to območje; minimalne sodelniške deleže imajo tudi Občina Trzin in več prebivalcev Kidričeve ulice. Generalni direktor podjetja Kalcer Metod Cerar nam je pojasnil njihove razloge za ta nakup in njihove načrte:

»Glavni cilj za nakup zemljišč je bil prostor za dodatna parkirna mesta. Do nadaljnjega ne nameravamo izvajati drugih del. Za to območje ureja Občina Trzin podrobni prostorski načrt in skladno s tem bo po sprejetju možna eventualna gradnja. Za poseg v prostor smo pridobili ustrezna soglasja in jih tudi predložili Občini. Trenutno izvajamo sanacijo območja za potrebe parkiranja in delno zunanega skladiščenja.«

Poleg tega nas je zanimalo, kako bo s povezavo med Mlakami in cono. Župan Peter Ložar nam je pojasnil: »V dogovoru z novim lastnikom teh parcel se bo začasno uredila tudi kolesarska steza med OIC in Mlakami, z osvetlitvijo.« Metod Cerar pa nam je povedal še: »Sanirano območje bomo ogradili z začasno ograjo in uredili kolesarsko in pešpot ob gozdni meji.«

Besedilo in fotografija: Tanja Jankovič

Mateja Chvatal, nova ravnateljica trzinske osnovne šole in vrtca Žabica

Vsi odrasli smo na šoli zaradi otrok in ne obratno!

46-letno Matejo Chvatal Trzinci najbolj poznamo po njenem dolgoletnem delu z mladimi. Odkar jo je pred dvajsetimi leti v Trzin pripeljala ljubezen, je aktivna članica tukajšnjega Društva prijateljev mladine, kjer se trudi, da bi mladi in njihovi starši preživljali prosti čas v kraju nekoliko drugače. Tudi doma ji zapolnjujejo življenje mladostniki, trije sinovi, »vsak v svojem obdobju odraščanja«, kot slikovito opiše.

Seveda ne gre brez sproščanja, ki ga z možem najmeta predvsem v naravi, naj si bo pri gobarjenju, hoji (najraje na bližnje Dobeno), kolesarjenju ali smučanju. Pedagoški poklic jo spremlja, odkar je na filozofski fakulteti diplomirala iz pedagogike in sociologije. Spoznala je praktično vse plati dela v šolskem okolju, saj je bila tudi šolska svetovalka na osnovni šoli Matije Čopa v Kranju, učiteljica podaljšanega bivanja in dodatne strokovne pomoči na osnovni šoli Janka Kersnika v Lukovici, zadnjih pet let pa pomočnica ravnatelja na domžalski osnovni šoli.

- **Po vseh vaših dosedanjih izkušnjah je bilo le še vprašanje časa, kdaj vas bomo lahko vprašali, zakaj ste se odločili, da prevzimate krmilo trzinske šole, h kateri spada tudi vrtec Žabica s svojima dvema enotama.**

Prav je, da se ljudje v življenju vedno malo naprezamo. Pravzaprav moraš imeti v sebi željo, da se razvijaš. Enostavno sem začutila, da sem v zadnjih letih pridobila ogromno znanja in da sem pripravljena na nov izziv.

- **Šolska vrata so se šele dobro odprla, pa ste od 1. julija, ko ste uradno postali ravnateljica, vendarle že začutili utrip na šoli? Kaj bo pri vašem delu ključno?**

Moje vodilo je zavedanje, da šola ni le ustanova, zavod, del lokalne skupnosti, da je sožitje učencev, staršev in strokovnih ter drugih delavcev, zaposlenih na njej. Vsi odrasli smo na šoli zaradi otrok in ne obratno. Zato je treba med vsemi vzpostaviti dober dialog. Ker pa je vzgoja zelo zahtevna plemenita naloga, trdno verjamem, da je treba spoštovati vsakega učenca in njegove starše ali skrbnike in jih zadovoljiti, prav tako pa je treba zadovoljevati tudi potrebe lokalne skupnosti in biti občutljiv za potrebe sodelavcev na šoli. In seveda, predvsem strokovno izvajati vzgojno-izobraževalni proces. Izzivov je veliko. Vsi skupaj moramo vlagati v posameznika, saj lahko le uspešen posameznik prinaša uspeh in večje bogastvo družbi, v kateri živi. Naloga vseh, ki smo vključeni v proces oblikovanja posameznika, je in mora biti predvsem vesel, znanja željan otrok, uspešen mladostnik in nato tak odrasel človek. Bolj kot kdaj prej se mi zdi, da je treba dati poudarek privzganjanju vrednot, kot so znanje, poštenost, odgovornost, spoštovanje drugih. Te vrednote bodo tudi temelj načrtanih ciljev mojega vodenja šole.

Kljub obilici dela je nova ravnateljica Mateja Chvatal vedno nasmejana in pozitivno naravnana.

Mateja Chvatal, nova ravnateljica trzinske osnovne šole in vrtca Žabica, zagovarja rek, da znanje prihaja skozi vsa vrata, le odpreti jih je treba na stežaj.

- **Kako vas je sprejel učiteljski zbor, vzgojitelji?**
Po dosedanjih občutkih dobro. Sem človek dialoga, zaostrovanje odnosov in konflikti so mi tuji, saj smo tukaj za dobro otrok, to pa zahteva še posebno umirjeno delovanje.
- **Je kaj drugače biti ravnatelj v domačem kraju?**
Menim, da domačin najbolj pozna potrebe okolja. Sploh v manjšem kraju mora šola dihati z okoljem. Šola je tu življenje kraja, saj so otroci vpeti v vse, kar se tu dogaja; to je prednost, hkrati pa je to tudi večja odgovornost.
- **Kaj ste prvi dan položili na srce trzinskim učencem?**
Odločila sem se, da obiščem vseh 19 oddelkov učencev na šoli in 13 skupin otrok v vrtcu. Učencem sem se na kratko predstavila in jim zaželela zanimivo, uspešno in čim manj stresno šolsko leto. Prosila sem jih, naj imajo do šole pozitiven odnos, naj bodo kolegiálni in spoštljivi drug do drugega in prav tako do vseh zaposlenih na šoli.
- **Katere prednostne naloge ste si na šoli oziroma v vrtcu zastavili v šolskem letu 2018/19?**
Prednostnih nalog je kar nekaj, bi pa v vrtcu omenila jezikovne spodbude za otroke, z jezikovnimi igrkami, in v šoli ozaveščanje mladih o pomenu eko šole, z različnimi podprojekti, saj jih želimo še bolj ozavestiti o pomenu ločevanja odpadkov in trajnostnega razvoja družbe.

Mateja Chvatal:

Pri vodenju šole se mi zdi ključno, da

- ustvarimo za učence in za delavce prijazno ustvarjalno okolje,
- šolo odpremo ljudem, da je v okolju prepoznavna,
- z odprtostjo in dovtetnostjo za novosti dvigujemo kakovost dela na prepoznaten nivo,
- vključujemo učence in odrasle v vseživljenjsko učenje,
- razvijamo medsebojno spoštovanje in odgovornost do sprejetih ali danih nalog in obveznosti,
- pri delu z učenci sodelujemo vsi vpleteni,
- smo motivirani za delo in sodelovanje tudi pri vodenju,
- se dobro sporazumevamo s svetom zavoda, svetom staršev in lokalno skupnostjo in
- spoštujemo otrokove pravice in pravice odraslih ne glede na njihov socialno-ekonomski status in pripadnost.

• Kaj si lahko učenci letos obetajo novega, drugačnega?

Vsako šolsko leto prinese določene spremembe; nekaj jih prinese tudi vsak novi ravnatelj. Spremembe vedno uvajamo počasi in z občutkom. Sploh ker gre pri nas za dve enoti; zaposlenih nas je 100, učencev je 439, otrok v vrtcu 230, torej nas je skupaj za srednje veliko podjetje. Morda bova lahko prihodnje leto kaj več povedali o tem. Zagotovo pa lahko povem, da bodo učenci dobili ustrezne razmere za učenje tudi zunaj razreda, v učilnici na prostem.

• Sestavni del celotnega vzgojno-izobraževalnega dela na šoli je tudi usmerjanje učencev v aktivno družbeno življenje, torej tudi v prevzemanje soodgovornosti. Kakšna je pri tem vloga in naloga šole in kako vključujete starše?

Šola kot vzgojno-izobraževalna ustanova ima na učence velik vpliv, saj v njej potrjujejo potrebo po uspešnosti, si iščejo svoje mesto med vrstniki, si gradijo socialno samopodobo. Kljub temu pa je delovanje učencev v šoli tudi zelo povezano z njihovimi starši in njihovo domačo vzgojo. Sodelovanje šole in staršev tako daje možnost, da »prestrežejo« vsi odrasli skupaj otroka v več vlogah, prepoznajo njegove stiske in dvome in mu pomagajo pri doseganju šolskega uspeha. Na šoli organiziramo različna predavanja in delavnice, ki niso namenjeni samo strokovnim delavcem, ampak povabimo nanje tudi starše. Prepričana sem, da dobijo starši tu konkretne odgovore na svoja vprašanja glede vzgoje in izobraževanja otrok. Organiziramo pa tudi kulturne, športne in dobrodelne

Mateja Chvatal na odprtju prenovljenega šolskega igrišča, ki bo pripomoglo h kakovostnemu šolskemu in občolskemu življenju otrok pa tudi drugih občanov

prireditve in na njih ozaveščamo tako starše kot učence o pomenu koristnega vključevanja v skupnost, o pomenu naravi prijaznega mišljenja in ravnanja, zdravega načina življenja in oživljanja kulturne in zgodovinske dediščine.

• Na kaj v svojem pedagoškem delu ste najbolj ponosni?

Ponosna sem predvsem na to, da mi uspe delati z ljudmi tako, kot si želim, da bi oni delali z menoj.

• Kaj vas žene naprej, kaj vas najbolj bogati?

Predvsem prepričanje, da je večino problemov in stisk mogoče rešiti, če se o njih pogovarjamo in skupaj iščemo rešitve. Temu pravim optimizem.

• Kaj vam v življenju največ pomeni?

Največ mi pomenijo zdravi odnosi v družini, iskreni prijatelji in ljudje, ki mi vrnejo nasmeh, kadar se jim nasmejem. Zame je uspeh to, da v življenju počnem to, kar rada počnem. Zavedam se, da mi ni treba več ugajati za vsako ceno. Mislim, da mora človek pač izbirati ljudi, ki jih objema in s katerimi se družijo, in imeti toliko zdravega samospoštovanja, da kdaj koga tudi pusti ob poti.

Nataša Pavšek,

foto: Osebni arhiv Mateje Chvatal in Miha Pavšek

»Nikoli ne moremo neke stvari narediti tako, da je ne bi mogli čez čas narediti še bolje. To nas žene vedno naprej. V šoli se ne smemo nikoli ustaviti, iskati moramo nove, boljše poti,« pravi Chvatalova, ki jo v življenju ženeta naprej optimizem in pozitiven pogled na svet.

.....

**DOMAČIM
IN TUJIM
INVESTITORJEM**
Nudimo celovito
podporo in
svetovanje.

- ➔ Računovodske storitve;
- ➔ Davčno svetovanje;
- ➔ Urejanju dovoljenj za delo, bivanje in študij;
- ➔ Urejanju davčnega rezidentstva;
- ➔ Svetovanju pri davčni in računovodski obravnavi napotenih delavcev;

➔ **VEM TOČKA** Portal za podjetje v središču

racunovodstvo@proevent.si

01/ 300 32 10

PROEVENT

www.racunovodski-servis.si

S pesmijo Trzink končan potep po Hribarjevi Ljubljani

Turistično društvo Kanja je v okviru letošnjih dnevov evropske kulturne dediščine pripravilo prav poseben izlet po Ljubljani. Morda bi ob tem marsikdo pomislil pa saj jo poznamo, to našo slovensko prestolnico. A je bil tokratni izlet po Ljubljani v resnici res nekaj posebnega – 19. septembra, prav na rojstni dan Trzinca Ivana Hribarja, smo se podali po »Hribarjevi Ljubljani« in imeli kaj videti! Ta odločni in odlični ljubljanski župan je namreč pustil v slovenski prestolnici nadvse viden pečat.

Naša pot se je začela tam, kjer je Ivan Hribar pri svojih petinštiridesetih letih, potem ko je postal ljubljanski župan, preživel ogromno časa: pred ljubljansko mestno hišo.

Pot po Hribarjevi Ljubljani smo začeli pred mestno hišo, kjer nam je izvrstni vodič Martin natrosil obilo zanimivih informacij.

Odlični vodič Martin Šušteršič nam je slikovito prikazal Ivana Hribarja, ki ni bil zgolj župan, ampak tudi bančnik, politik, pisal je pesmi ...

Po naravi je bil zelo napreden, liberalec, obenem pa tudi velik domoljub, zato so ga mnogi označevali za pravega nacionalista. Ogromno je naredil za krepitev slovenstva in za zavedanje v monarhiji o tem, kje sploh je Ljubljana. V tem duhu je znal izkoristiti celo znani ljubljanski potres, ki je leta 1895 zelo prizadel mesto. Hribar se je najprej »potrudil«, da so za novico izvedeli po vseh krajih monarhije, s tem pa je dal širnemu občestvu vedeti, da Ljubljana potrebuje arhitekta, gradbenike, delavce in drugo delovno silo, ki bo spravila porušeno mesto spet na noge. In ga tudi je.

Pogled na današnjo Miklošičevo ulico s Prešernovega trga. Oboje je nastalo v času po potresu, na Hribarjevo pobudo. Nasploh je bil prav Hribar zaslužen, da je Ljubljana na prelomu stoletja dobila novodobn(ejš)i videz.

Že samo med sprehodom po Stritarjevi ulici, kjer stojita danes le še dve hiši iz časa pred potresom, vse druge pa so bile zgrajene po njem, smo se ob pomoči izvrstnega vodiča lahko na lastne oči prepričali, kaj vse je Hribar naredil za svoje mesto. Tako so se v njegovem času, pred potresom, za slovito frančiškansko cerkvijo na Prešernovem trgu, denimo, še raztezala le polja in travniki, Hribar pa je dal po potresu tu graditi velika poslopja. Današnja Miklošičeva ulica je tako polna imenitnih secesijskih stavb, zgrajenih v Hribarjevem času, ki so mestu še dandanes v ponos. Med njimi je tudi zgradba Grand hotel Uniona, ki je dolgo veljala za najmodernejšo v vsej monarhiji.

Tudi druge ulice, ki smo si jih ogledali med potepom po Ljubljani, od Tavčarjeve, kjer stoji na vogalu s Slovensko cesto stavba, v kateri je Hribar

Spomenik Ivanu Hribarju na Bregu, ob Ljubljani. Umetnik Mirsad Begić je v svoje delo ujel trenutek, ko je Hribar ravno prejel cesarjevo pisno dovoljenje za popotresno prenovo Ljubljane.

nekaj časa živel, do Čopove ulice s hišami z imenitnimi izveski in ornamentami na pročeljih, govorijo o naprednem županu, ki se je ves čas zagreto zavzemal za svoje mesto in za to, da zanj izvedo tudi drugi.

Potep smo sklenili ob Ljubljani, na Bregu, ob kipu Ivana Hribarja, ki ga je leta 2010 izdelal kipar Mirsad Begić. A naše druženje na dan Hribarjevega rojstva (rodil se je leta 1851, umrl leta 1941) se s tem še ni končalo. Za to so poskrbele vrhunske pevke ženskega zbora Trzinke, ki delujejo v okviru kulturnega društva Ivan Hribar, saj so za to priložnost pripravile imeniten program. Sprva je bilo mišljeno, da bodo razpredale o Hribarju in zapele nekaj pesmi ob Hribarjevem spomeniku. A ker so nad mesto nepričakovano prijadrli oblaki in spustili nadenj svoj mokri tovor, je bilo treba prvotni načrt v hipu spremeniti. Neumorne pevke so se takoj znašle in izpeljale program kar pod platneno streho bližnjega lokala. Številni zbrani – med njimi so bili tudi trzinski folkloristi, ki so imeli tisti dan za sabo že nastop v Ljubljani – smo se radostno prepustili izvrstnemu kulturnemu programu ženskega pevskega zbora Trzinke, ki so na koncu poskrbele še za pogostitev z domačimi dobrotami.

Prepričani smo, da si bo Hribarjev rojstni dan za vedno zapomnil tudi marsikateri naključni udeleženec tega domiselno izvedenega kulturnega programa in našega prijetnega druženja.

**Vesna Sivec Poljanšek,
foto: Zinka Kosmač in Vesna Sivec Poljanšek**

Pevke ženskega zbora Trzinke pod vodstvom zborovodje Primoža Leskovca so kulturni program zaradi dežja izvedle pod platneno streho bližnjega lokala, ko pa je dež ponehal, so se šle trzinskemu rojaku pokloniti še k njegovemu spomeniku. Predsednica trzinskega turističnega društva Dunja Špental pa je tu že prej položila spominski venec.

Veselo razpoloženje na tradicionalnem četrtkovem srečanju

Trzinska skupina Naše vezi, ki je del društva za samopomoč starih ljudi Jesenski cvet, se je povečala za nekaj zanimivih članov. Ponosni smo, da sta se nam pridružila upokojena zdravnica Marta Rižnar Bregar in njen mož Marko Bregar. In ker je Marko prvega oktobra slavil rojstni dan, smo tokratno druženje z novima članoma začeli s praznovanjem.

Zbrali smo se v Prešernovi ulici, pri Marku in Marti, ki sta nas prijazno povabila v hišo na prigrizek in pijačo. Marku smo voščili vso srečo in zdravje in mu izročili šopek.

Po kratkem klepetu pri njej smo se napotili v gostilno Trzinka, kjer smo imeli rezervirano mizo za 15 ljudi. V skupini nas je sicer 16, a ena od članic se našega srečanja ni mogla udeležiti zaradi bolezni. Dobro kosilo in klepet sta trajala kar tri ure, ta čas pa je minil čisto prehitro.

Preživeli smo prelepo četrtkovo srečanje članov in želim si, da bi bilo na teh srečanjih tudi v prihodnje tako lepo in prijetno, kot je bilo tokrat.

Jožica Trstenjak, foto: Grega Groznik

Od Hribarja k Hribarju

Tudi letos smo se na rojstni dan rojaka Ivana Hribarja s kolesi odpravili na športno-rekreativno pot, poimenovano Od Hribarja k Hribarju.

Devet kolesarjev društva upokojencev Žerjavčki se nas je zbralo pred Jefačnikovo domačijo, kjer se je 19. septembra 1851 rodil Ivan Hribar. Ob osmih zjutraj smo se nato odpeljali proti Loki pri Mengšu. Prvi krajši postanek smo naredili v Mengšu in si tu v cerkvi svetega Mihaela ogledali Plečnikovo krstilnico in spregovorili nekaj besed o slikarju Francetu Jelovšku. Pred spomenikom Janezu Trdini – le kdo ne pozna njegovih Bajk in povesti o Gorjancih – smo se kot vsako leto ustavili tudi zato, ker je bila mama Janeza Trdine, Mimi Kecl, doma iz Trzina.

Na vožnji skozi Topole in Suhadole, kjer je vseskozi ravna cesta, nas je naš »super« kolesar Franci okaral, češ da nimamo dobro pripravljenih koles, zato smo v Mostah zavili še na bencinski servis in si tam dobro napolnili zračnice. Moram priznati, da so nam kolesa potem tekla res veliko hitreje, predvsem pa je bilo treba manj poganjati. Pot smo nadaljevali ob hipodromu v Komendi in se ustavili pri spomeniku malteškega viteškega reda. Sonce nas je že prijetno grelo, ko smo puščali za sabo vasi Zalog pri Cerkljah in Pšenična Polica, naš cilj pa je bila letna rezidenca Ivana Hribarja v središču Cerkelj na Gorenjskem. V pisarni cerkljanskega TIC-a smo naleteli na prijazno gospo Nežo, ki nam je razdelila karte kolesarskih poti in nam natrosila nekaj podatkov o znanih Cerkljanih, zato smo se sprehodili še po njihovem spominskem parku. Tu stoji med drugimi doprsni kip Ignacija Borštnika, dramatika, po katerem je poimenovano gledališko tekmovanje za Borštnikov prstan, najvišjo slovensko nagrado za gledališke igralce. V Cerkljah na Gorenjskem se je rodil tudi skladatelj Davorin Jenko – tam, kjer je nekoč stala njegova rojstna hiša, je danes gostilna Pod Jenkovo lipo; tu smo se okrepčali in si odpočili.

Na poti nazaj proti Trzinu smo prevozili vasi Pšata, Poženik, Šmartno, Glinje, Cerkljanska in Komendska Dobrava, Podboršt, Komenda, Suhadole, Topole, Mengeš in Loka pri Mengšu.

To kolesarsko pot smo opravili letos že petič. pedale pa smo tokrat vrteli: Bojan, Franci, Jože, Milica, Štefan, Dragica in Jože ter Zoran in Marjetka.

Milica Erčulj, foto: Marjeta Rink

Letovanje z domžalsko Zvezo prijateljev mladine

Zveza prijateljev mladine Domžale je v sodelovanju z Zavodom za letovanje in rekreacijo otrok otrokom na področju domžalske upravne enote letos poleti ponudila šest terminov za letovanje na morju. Starši so lahko izbirali med dvema sedemdnevnima in štirimi desetdnevnimi izmenami, in to v Poreču, Savudriji, Piranu in Umagu.

Ta letovanja so namenjene otrokom od petega do devetnajstega leta starosti, predvsem tistim, ki so v zadnjem letu zaradi bolezni najmanj dvakrat obiskali zdravnika in so zato upravičeni do subvencijo Zavoda za zdravstveno zavarovanje.

Staršem, ki so se znašli v finančni stiski in bi težko poravnali stroške tega letovanja, smo priskočili na pomoč s sredstvi, zbranimi z akcijo Pomozimo soncu, ZPMS pa že 19 let zbira denar tudi z dobrodelnim koncertom in ga dobiva za ta namen tudi od donatorjev in domžalskega Rdečega križa. Za zdravstveno letovanje otrok s posebnimi potrebami smo pridobili sredstva tudi s prodajo biorazgradljivih krp, ki jih je Pošta Slovenije vključila v prodajo v vseh svojih poslovalnicah, fundacija za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij pa je sofinancirala osebe za spremstvo invalidnim otrokom.

Z Zvezo mladine pa so lahko letovali tudi otroci brez zdravstvenega predloga, ti pa so lahko izbirali med morskimi in gorskimi termini, saj so za letovanje lahko izbrali tudi Gozd-Martuljek ali Zgornje Gorje pri Bledu.

Na morju si je zdravje okrepilo 135 osnovnošolcev, 16 vrtčevskih otrok in 9 srednješolcev. Iz občine Trzin je letovalo 18 otrok.

Na počitnicah so bili z njimi mladi mentorji, ki so z veliko mero občutka za otroke in mladino poskrbeli za nepozabne varne, zdrave in zabavne počitnice. Poleg plavanja in namakanja v morju so udeleženci pri različnih športnih aktivnostih ter sproščujočih in ustvarjalnih dejavnostih razvijali svoje talente in interese.

Vsem, ki ste kakorkoli pripomogli k letovanju teh 160 otrok, se iskreno zahvaljujemo. Eni od njih so letos prvič okusili slano morskovo vodo, zagotovo pa so si prav vsi s tem letovanjem okrepili zdravje in bodo tako lažje krmarili med učnimi izzivi tega šolskega leta.

Mag. Karlina Strehar, predsednica ZPM Domžale, foto: Arhiv ZPM Domžale

Planinsko društvo na še eni uspešni čistilni akciji

Društvo Ekologi brez meja je 15. septembra skupaj s prostovoljci po vsej Sloveniji pripravilo akcijo čiščenja divjih odlagališč odpadkov, z naslovom **Očistimo Slovenijo – še zadnjič**. Organizirana je bila v okviru svetovnega dneva **World cleanup day**, ki so se mu priključili v 150 državah sveta.

Trzin pa ima tudi sam že dolgo tradicijo organiziranja čistilnih akcij. Trzinsko planinsko društvo Onger si je namreč že leta 1983, takoj ob nastanku, zadalo v okviru naravovarstvenega odseka organizirati čistilne akcije v domačem kraju, kajti obrobje gozda in območji Frnihtovega bajerja in Ongra so bili takrat še precej bolj onesnaženi s "prispevki" neozaveščenih občanov. Prav zato so bila primarni cilj čistilnih akcij trzinskih planincev ravno ta območja, občasno pa so k temu dodali še skrb za čistočo planinskih poti, za katere skrbijo trzinski markacisti na Krvavcu. Ob tem pa je bila dodaten impulz za naravovarstveno idejo v kraju vseslovenska čistilna akcija Očistimo Slovenijo v enem dnevu, izvedena 17. aprila 2010.

Tudi letos spomladi smo že imeli tako občinsko čistilno akcijo, zato je bilo zdaj, jeseni, nekaj pomislekov, ali naj se občani sploh organiziramo za še en tak dogodek. Ker pa smo imeli v planinskem društvu slab občutek za to, če nas, Trzincev, tokrat ne bi bilo zraven, in ker je bila na interaktivnem zemljevidu občin, ki se bodo udeležile akcije, lepo vidna tista svetla lisa, je bil to dokončen sprožilec, da moramo sodelovati.

Ker je bil Trzin spomladi bolj ali manj počiščen, je bilo jasno, da bo šlo tokrat bolj za simbolno sodelovanje. Zbralo se nas je kar 19, čez nekaj ur, ko se je akcija končala, pa smo zadovoljni ugotavljali, da se vendarle nismo zbrali zaman.

Hvala občini Trzin za vso podporo, prav tako pa še enkrat hvala vsem sodelujočim. Skupaj smo spet naredili nekaj koristnega za naš kraj.

Emil Pevec, PD Onger, foto: Arhiv PD Onger Trzin

Seniorsko strelsko tekmovanje spet odlično organizirano

Sredi septembra je bilo v Trzinu, v okviru športnih iger, ki jih pripravlja Zveza društev upokojencev Slovenije, tradicionalno organizirano tudi državno prvenstvo v streljanju z zračno puško. Že drugo leto zapored so ga odlično pripravili naši Žerjavčki v sodelovanju s trzinskim strelskim društvom.

Tekmovanje je potekalo na strelišču v kletnih prostorih trzinske osnovne šole, udeležilo pa se ga je več kot osemdeset strelcev – 7 ženskih in 14 moških štiričlanskih ekip seniorjev, ki so pred tem zmagale na pokrajinskih tekmovanjih in si tako prislužile vstopnico za državno prvenstvo. V Trzin so se pripeljali strelci iz vseh koncev Slovenije, od Slovenj Gradca in Murske Sobote, do Sežane in Novega mesta. Za uvod jih je pozdravil župan Peter Ložar in jim zaželel prijetno počutje v Trzinu in dobre rezultate na sodobnem strelišču. Mirno roko je tekmovalcem zaželel tudi predsednik upokojenskega društva Žerjavčki Zoran Rink, podpredsednik strelskega društva Damijan Klopčič pa jih je opozoril na novost na strelišču, ki je nekateri strelci morda niso vajeni. Strelska mesta na tem strelišču so namreč od lani opremljena z elektronskimi tarčami in računalniškim beleženjem rezultatov. Na velikem ekranu v šolski jedilnici so zato lahko spremljali rezultate tudi strelci, ki so na svoj nastop še čakali, in tisti, ki so ga že opravili. Tekmovali so na dveh streliščih s po šestimi strelskimi mesti, in to pod nadzorom sodnikov in delegata Zveze društev upokojencev, ta pa po tekmovanju ni skoparil s pohvalami na račun organizatorjev. Kot je

povedal Zoran Rink, je »druženje ob tekmovalnem adrenalinu zelo koristno za nabiranje novih moči«. Ne gre drugače, kot da se strinjamo.

Tanja Bricelj, foto: Marjeta Rink in Tanja Bricelj

Sodobno opremljeno strelišče z elektronskimi tarčami

Od kod so doma najboljši seniorski strelci Slovenije? Med moškimi posamezno je osvojil zlato medaljo Jože Pavlič iz Žalca, med ženskami pa Mihaela Sušec iz Slovenj Gradca. Najboljša ženska ekipa je bila ekipa iz Škofje Loke, na drugo in tretje mesto pa so se uvrstile strelke iz Slovenj Gradca in Novega mesta; med moškimi ekipami je slavil Žalec pred Trebnjim in Medvodami.

Mesečne novice trzinskih gasilcev

Septembra se je zvrstilo veliko gasilskih dogodkov.

8. septembra je ekipa operativnih gasilcev sodelovala na 3. gasilskem taktičnem tekmovanju v Steklarni Rogaška v Rogaški Slatini in naši člani Borut Kump, Marko Kajfež, Gašper Pevec in Adam Oblak (na fotografiji od leve proti desni) so zmagali, saj so premagali vso konkurenco.

Zmagovalna trzinska ekipa na tekmovanju v Rogaški Slatini

9. septembra so štirje naši operativni člani opravili kolesarski podvig od Trzina do Ankarana – Rajko Podobnik, Tim Mušič, Adam Oblak in Marko Kajfež so prekosarili 131 kilometrov in tako dokazali, da so kondicijsko izvrstno pripravljene.

Velika sektorska vaja

22. septembra je naše društvo organiziralo večjo sektorsko vajo. Poleg naših gasilcev je sodelovalo še 10 društev. Iz domžalskega sektorja, kamor spada tudi Prostovoljno gasilsko društvo Trzin, so sodelovala društva Stob-Depala vas, Domžale – mesto, Študa, Pšata, Ihan in Jarše-Rodica, ob njih pa tudi društva mengeške Gasilske zveze, in sicer Mengeš, Topole in Loka pri Mengšu, ter dva reševalca Nujne medicinske pomoči Kamnik, skupno 97 operativnih gasilcev z osemnajstimi vozili. Sodelovalo je še 29 »markantov«, večina z narisanimi ranami, ki so bile videti zelo resnične. Na tem mestu se zahvaljujemo Klavdiji Tretjak, ki je na sodelujočih z barvicami in čopiči zelo realistično pričarala različne poškodbe in s tem prijetno presenetila sodelujoče gasilce. Vaja potres, v kateri se je »zgodilo« več izrednih

dogodkov (prometna nesreča, požari, uhajanje plina, poškodovane in pogrešane osebe), je bila zasnovana tako, da je imelo vsako društvo svojo intervencijo, potekala pa je na območju Ljubljanske ceste, T3 in Ulice za Hribom ter na Ongru. Na vaji se je pokazalo, da so društva različno opremljena, zato so si gasilci po potrebi opremo med sabo izposojali. Postavljen je bil tudi šotor za triažo, tu pa se je pokazalo, da je ob množičnih nesrečah težko oskrbeti vse poškodovane naenkrat.

Utrinek iz ene od akcij na septembrski sektorski vaji v Trzinu

Od intervencij do maše za gasilce in slovesa od naših članov

Septembra smo imeli dve intervenciji.

19. septembra ob 17.11 smo prejeli poziv, da je na koncu Bele ceste nevarna snov, najverjetneje katran. Na kraju smo skupaj s Centrom za zaščito in reševanje Domžale ugotovili, da je nekdo kuril umetne mase.

29. septembra ob 11.33 nas je občan obvestil, da ležijo na travniku na drugi strani železniške proge odvrženi akumulatorji in da se iz njih kadi. Akumulatorje smo ustrezno odstranili. Zaradi prisotnosti nevarne snovi so sodelovali tudi gasilci CZR Domžale.

23. septembra so se naši gasilci v Mengšu udeležili maše za gasilce.

V zadnjem mesecu pa smo se tudi poslovili od dveh naših podpornih članov: 13. septembra smo se poslovili od Marije Mušič, 2. oktobra pa od Toneta Ipvavca. Naj počivata v miru.

Z gasilskim pozdravom Na pomoč!

Dušan Kosirnik, foto: Arhiv PGD Trzin in Domžalec.si

Na Limbarsko goro – po poteh vojne za Slovenijo

Letos smo domžalski veterani izvedli že 27. pohod po poteh vojne za Slovenijo. Tokrat smo se zbrali pri pomniku osamosvojitve v Moravčah in zbralo se nas je kar veliko, saj so se vabilu poleg naših članov odzvali še veterani iz Logatca, z Vrhniko, iz Ljubljane, Ribnice, Grosuplje, Litije in Moravč.

S krajšo slovesnostjo smo se spomnili letošnje 50. obletnice slovenske Teritorialne obrambe. Svoj kronološki pogled na razvoj teritorialne obrambe na domžalskem območju nam je podal Dominik Grmek, član domžalskega, 55. Območnega štaba teritorialne obrambe z najdaljšim stažem in tudi glavni praporščak Zveze veteranov vojne za Slovenijo. V letih pred osamosvojitvijo so prav Moravče mnogokrat gostile teritorialce, ki so se takrat redno usposabljali. Tu so nas vedno toplo sprejeli, s prijazno besedo, in nam pomagali s tem, da so nam omogočili uporabo gospodarskih poslopij, v katerih smo lahko prenočevali. V Domžalah je začel formirati teritorialno obrambo polkovnik Miha Bernot, za njim pa se je v njenem vodstvu v Domžalah zvrstilo mnogo posameznikov in so s svojim delom in znanjem ustvarili trdno osnovo in potencial za kasnejši nastanek Slovenske vojske.

Še pred vzponom na Limbarsko goro smo si v Moravčah ogledali še zbirko orožja, katere ogled nam je omogočil predsednik moravške območne zveze Miha Žavbi, navdušen zbiralec orožja in drugih pripomočkov iz časa našega osamosvajanja.

Pot na goro nas je segrela, zato je počitek na vrhu, v domu, prav prijat in

se slastnemu, še toplemu trojanskemu krofu ni dalo upreti.

O zgodovini Limbarske gore nam je z veseljem pripovedoval domačin Maks Kosmač, tudi sam veteran vojne za Slovenijo.

Nazaj grede smo se na poti proti Moravčam ustavili še ob pomniku NOB, ki priča o požigu vasice Hrastnik in tukajšnjih žrtvah med drugo svetovno vojno.

Pri organizaciji pogostitve na cilju, v Moravčah, nam je pomagal tudi župan Martin Rebolj, na prijetnem jesenskem soncu pa smo nato še lep čas posedeli in si izmenjavali vtise s poti.

Pohod prirejamo v spomin na največji dogodek, kar jih beleži slovenski narod, na osamosvojitve, in na takratno izjemno enotnost in srčnost vseh, ki so pripomogli k rojstvu naše države Slovenije.

Besedilo in fotografija: Janez Gregorič

Z motorno žago, škarjami in barvo na Kalški greben

Po dveh letih smo sredi septembra spet začasno okreplili markacijsko vrsto planinskega društva Onger, ki jo v bistvu predstavljata predvsem zakonca Andreja in Danilo Oražem, brez katerih dosedanjih akcij sploh ne bi bilo. Pred trzinsko osnovno šolo se nas je zbralo v meglenem jutru šest Trzinčev, večina že z inventarno številko, pa vendar vsi pripravljeni na akcijo, in ena črno-bela kosmatinka, tik pred Kriško planino pa se nam je pridružila še komendska četverica fantov, najmlajša stara okrog 10 let, njun oče in Andrej, naša markacijska »deklica za vse«. Kemija med udeleženci je bila kljub starostni heterogenosti prava že med vožnjo do televizijskega stolpa (mimogrede, za cestnino smo plačali pet evrov – ali je to prav ali ne, kadar delaš nekaj v korist upravljavca ceste, presodite sami!), saj smo se združili v dva avtomobila. Po prečkanju v tem času »kravjega« smučišča na Zvohu smo sestopili do planine Dolga njiva, tu pa so nas poleg sonca pozdravili še konji in ovce. Seveda so nas čudno gledali, ko pa smo imeli v rokah orodje in orožje, žagarsko, namreč. Na križišču markiranih planinskih poti za vrh Kalškega grebena in na Malo Kalško goro smo se razdelili v dve skupini – žagarsko in pleskarsko. Kaj je počela ena in kaj druga, ni težko uganiti. Prva je prišla »do konca« oziroma vse do tja, kjer se konča ruševje (kjer je že previsoko, da bi raslo), druga pa do pod zloglasne škrbine, tehnično najtežjega mesta na poti z vrha Kalškega grebena na Kokrsko sedlo. Žagarji (nekaj orodja nam je posodila trzinska civilna zaščita) smo si privoščili še vzpon na vrh, sredi popoldneva pa smo se vsi dobili pri koritu z vodo na planini Dolga njiva. Utrujeni, a zadovoljni po dobro opravljenem delu smo se v poznem popoldnevu vrnili k jeklenima konjičkoma, v dolini pa so takrat verjetno že prižgali krušno peč, v kateri so nam kasneje spekli slastne pice. Prihodnje leto pa se spet vidimo, saj je rast ruševja močnejša od naše žagarske vneme. In takrat se bomo spet lotili njegovega krajšanja, da nas ne bo motilo med hojo po planinskih poteh, za katere skrbi planinsko društvo Onger.

**Miha Pavšek, markacijski odsek PD Onger,
foto: osebni arhiv Mihe Pavška**

Takole so pozirali člani »žagarske« ekipe na vrhu Kalškega grebena

Vabljeni v vrste markacistov!

Trzinsko planinsko društvo Onger skrbi za skoraj 35 kilometrov označenih planinskih poti, predvsem v pogorju Kravca. Ker je dela precej, vabimo v svoje vrste prostovoljce, ki bi jih tako delo zanimalo in so pripravljeni opraviti tudi tečaj za markacista; stroške tega poravna društvo. Člani in članice planinske zveze se glede na zahtevnost del pri urejanju in vzdrževanju planinskih poti usposablja za markaciste kategorije A, B ali C. Osnovno usposabljanje je usposabljanje za markaciste kategorije A.

Za več informacij pišite na e-naslov info@onger.org najkasneje do ponedeljka, 5. novembra.

Prva nagrada za urejenost stojnice na Mihaelovem sejmu

Kulturno društvo Mihaelov sejem Mengeš je v mengeškem športnem parku na predzadnji septembrski konec tedna pripravilo 26. tradicionalni Mihaelov sejem. Kot vedno so prireditveni prostor napolnili številni stojničarji in z raznoliko ponudbo sooblikovali sejmsko vzdušje.

Turistično društvo Kanja se je tudi letos odzvalo vabilu za sodelovanje na sejmu in za predstavitev društvene dejavnosti nam je bila dodeljena stojnica. Postavili smo jo kljub mrzlemu deževnemu vremenu, naš sobotni poudarek

pa so bile vezenine, poleg tega pa smo razstavili še rezbarski izdelek, sliko s trzinskimi žerjavčki in ličen pano, ki lepo predstavlja naše društvo. V nedeljo pa je bilo na naši stojnici v ospredju rezbarstvo, predvsem z rezbarskimi skulpturami, ki jih je razstavil naš rezbar Jože Močnik.

V soboto so se ob naši stojnici množično ustavljali, saj so bile rišelje vezenine, ki jih je izvezla naša mentorica Milena Črv, prava paša za oči in so kot magnet privabljale predvsem obiskovalke. Nekatere so se zanimale za ceno teh izdelkov, želele so izvedeti, koliko časa se porabi za njihovo izdelavo, kako se lahko priključijo delavnici vezenja in podobno. Na podobna vprašanja pa je v nedeljo odgovarjal rezbar Jože Močnik

Lepo urejena stojnica TD Kanja na Mihaelovem sejmu

in tako postregel z zanimivostmi vsem, ki so se ustavili ob stojnici in občudovali njegove zanimive skulpture.

Prireditelji so ob koncu sejma podelili priznanja petim najboljšim stojnicam, pri tem pa se moramo pohvaliti, da je priznanje dobilo tudi naše društvo, za najbolj urejeno in najbolj izvirno stojnico s predstavitvijo domačih obrti: rezbarjenja, vezenja in ljubiteljskega slikarstva. Priznanja smo bili zelo veseli, saj sta bila tako poplačana trud in delo, ki smo ju vložili v postavljanje in ureditev stojnice.

Majda Šilar, foto: Zinka Kosmač in Majda Šilar

Jesenski cvet na izletu po Dolenjski

Na lep jesenski četrtek, zadnji četrtek v septembru, smo se udeležili izleta na Dolenjsko, ki ga je pripravilo društvo Jesenski cvet. Izletnike – kar petdeset se nas je zbralo z vseh vetrov – je avtobus pobiral na postajah v Kamniku, Trzinu in Domžalah.

Naš prvi postanek je bil pri Obrščaku na Muljavi, kjer smo popili kavico. Nato nas je vodič in igralec iz filma Reka ljubezni popeljal po vasi, kjer snemajo to nadaljevanko. Ogleдали smo si izvir »reke ljubezni« – Krke – in Krško jamo. Vse popotnike je navdušila prelepa narava med dolenjskimi griči. Od tam prihaja tudi član našega društva Marko, zato nam je iz avtobusa pokazal svojo domačijo. Po dvanajsti uri smo se odpeljali v Zaplaz in si ogledali Marijino svetišče. Tu nam je ključar predstavil malo njegove zgodovine, priporočili smo se Mariji za varstvo, pri sosedu pokušali mlado vino, nakupili spominčke, šli še k izviru zdravilne vode za oči in naredili skupinsko sliko pred cerkvijo. Ob 14. uri smo imeli kosilo v domu starejših občanov v Trebnjem. Ko smo se okrepčali, smo imeli še spoznavno srečanje z njihovim medgeneracijskim društvom Vesela jesen. Direktorica doma in njene strokovne sodelavke so nam predstavile njihov dom, ki ima veliko stanovalcev in tudi zaposlenih in v katerem prirejajo veliko prireditev in praznovanj, s čimer se trudijo stanovalcem čim bolj polepšati življenje.

Na opisanem izletu, ki ga je okronalo prelepo jesensko vreme, smo izvedeli in videli veliko lepega, zato smo se domov vrnili polni lepih vtisov.

Besedilo in fotografija: Jožica Trstenjak, voditeljica skupine Naše vezi Trzin

Taborniško orientacijsko tekmovanje ROT 2018

Rod skalnih taborov Domžale, katerega del so tudi Trzinske skerce, je v sodelovanju z Zvezo tabornikov Slovenije organiziral tridnevno republiško orientacijsko tekmovanje ROT 2018, od 28. in 30. septembra. ROT je najzahtevnejše in najdaljše taborniško tekmovanje pri nas, organizirano septembra, vsako leto na drugi lokaciji. Po dvanajstih letih je bilo letos ponovno v Domžalah in okoliških gozdovih, kjer se je 32 štiri- ali petčlanskih ekip s skoraj 150 tekmovalci iz vse Slovenije pomerilo v različnih dejavnostih, povezanih s taborništvom in življenjem v naravi.

Ekipa so bile razdeljene po spolu in starosti oziroma barvi taborniških

Tabornike so poleg starešine domžalskega Rodu skalnih taborov Zale Hribar pozdravili tudi domžalski župan Toni Dragar ter načelnica Zveze tabornikov Eva Bolha in njen starešina Jernej Stritih.

rutic: popotniki in popotnice (PP – starost od 15 do 21 let), raziskovalci in raziskovalke (RR – od 21 do 28 let) in grče (nad 28 let). Najmlajši tekmovalac je bil star 15 let, najstarejši pa 51. Vodja tekmovanja je bila starešina domžalskih tabornikov, lhanka Zala Hribar, za zahtevno organizacijo pa je skrbelo okoli 80 domžalskih tabornikov in med njimi tudi številni Trzinci: dvajsetletna Maša Šimenc je bila vodja prijav, pri čemer ji je pomagala štiriinvašletna Ula Dremel, triindvajsetletna Katja Schoss je bila vodja kontrolorjev, osemnajstletna Tjaša Jankovič je fotografirala dogajanje in skrbelo za stike z javnostjo, preostalih 10 Trzincev pa je pomagalo pri splošni organizaciji in nalogah na kontrolnih točkah.

Pestro dogajanje se je začelo v petek popoldan, ko so se taborniki zbrali v domžalskem Češminovem parku. Načelnica Trzinskih skerc Maša Šimenc je o tem povedala: »Na najpomembnejšem taborniškem tekmovanju se je v Češminovem parku zbralo 150 najbolj pogumnih tekmovalcev. Uvodnemu zbo-

ru vseh tabornikov je sledil sestanek vodij ekip in žrebanje štartnih števil. Nato so ekipe reševale topografske teste, vrisovale točke na karto in s svetilkami oddajale znake z Morsejevo abecedo. Sledili so prestopi v starejšo starostno skupino, med popotnike in popotnice ter med raziskovalce in raziskovalke, in nato druženje ob večernem ognju. Prvo noč so taborniki preživeli v šotorih v Češminovem parku, naslednji dan pa so se opremljeni s taborniškimi rutkami in vso opremo, ki so jo potrebovali za preživetje v naravi, odpravili na pot po okoliških gozdovih. Naslednja dva dni so se preizkušali v svojih kartografskih spretnostih, prvi pomoči, signalizaciji, vozlih, profilu in skici terena, krokiju, opisu poti in še mnogih drugih taborniških veščinah. Sobotna pot jih je vodila mimo gradu Jable do Rašice in nato do prostora, kjer so si postavili bivak (šotor, sestavljen iz dveh šotorskih kril), v katerem so tudi prenočili, za večerjo pa so si ekipe na ognju skuhale golaž. Naslednji dan so se z avtobusi pripeljali v Volčji Potok, si tu na karto vrisali kontrolne točke za nadaljnjo pot in šli preko Rov in Krtine na Šumberk, tam pa so orientacijo zaključili s spustom po ziplinu na drugo stran Bistrice.« Strnila je tudi vtise tekmovalcev: »Vzdušje je bilo super, organizacija prav tako, všeč jim je bilo, da smo bili v Češminovem parku, kjer je bila res lepa kulisa za celotno dogajanje. Ob tem naj dodam še to, da smo prejeli pohvalo za organizacijo tudi od Zveze tabornikov Slovenije.«

Na jutranjem startu v bližini Volčjega Potoka so tekmovalci dobili matematične in fizikalne naloge. Izračune so vrisali na zemljevid in se nato odpravili po vrisani trasi.

Tekmovanje se je končalo tretji dan zgodaj popoldan, s prihodom v Češminov park, kjer so organizatorji po skrbnem pregledu ocenjenih izdelkov in opravljenih nalog razglasili uradne rezultate in nagradili najuspešnejše ekipe.

Tanja Jankovič, foto: Tjaša Jankovič

Toniju Ipavcu, našemu častnemu občanu, v spomin Človek idealov in tisočerih zanimanj

NI KONEC, ko pride tvoj zemeljski konec.

Le vsakodnevno orodje pospraviš in se odpraviš k počitku.

*Po isti poti, koder odhajaš, nevidno prihajaš nazaj – med svoje,
ki jih ne nehaš ljubiti in ki živijo od tvoje ljubezni.*

*In tvoja prisotnost je bolj prisotna kot kdaj prej:
na vseh poteh, v vseh rasteh od korenin do vej.
(Tone Kuntner)*

Toni Ipavec

V torek, 2. oktobra, je bil za Trzin žalosten dan: na pokopališču v Mengšu smo se poslovili od našega častnega občana, spoštovanega Tonija Ipavca.

V Trzin ga je pripeljala ljubezen, njegova žena Majda – spoznala sta se na kamniški gimnaziji, ko je režiral igro, Majda pa je v njej igrala, in med njima se je razvil, kot pravijo, klasični scenarij med režiserjem in igralcko.

Toni in Majda sta se aktivno vključila v društveno življenje kraja, v največji meri sta delovala v kulturno-umetniškem društvu Franc Kotar, kjer sta skupaj in tudi posamezno režirala številne gledališke predstave. Ker pa so bile Toniju gledališke deske domačega kulturno-umetniškega društva premalo, je igral tudi v poletnem gledališču Studenec in drugih bližnjih gledališčih.

Aktiven v trzinskem društvenem in družbenem življenju

Svojih sledi pa ni pustil samo v KUD-u, bil je tudi pobudnik in ustanovitelj Društva upokojencev Žerjavčki, markacist v Planinskem društvu Onger in pobudnik za ustanovitev Turističnega društva Kanja.

Ob tem je bil dejaven tudi v družbenem življenju kraja. V lokalno samoupravo se je vključil leta 1976, še v času nekdanje Krajevne skupnosti Trzin, ko je prevzel funkcijo v zboru delegatov. V letih od 1996 do 1998 je bil predsednik Sveta Krajevne skupnosti Trzin, v mandatnem obdobju od 1998 do 2002 pa je bil tudi občinski svetnik.

Spoznala sem ga leta 1996, ko je prevzel krmilo krajevne skupnosti in na široko odprl vrata prostorov prvega nadstropja Mengeške 9 vsem društvom, organizacijam in krajanom. Lepi spomini so to, spomini, ki grejejo.

Toni je bil človek idealov, entuziast, človek tisočerih zanimanj, zart v prihodnost. Iz človeka je znal potegniti tisto najboljše, njegov potencial, ki se ga morda niti sam ni zavedal. V materialnem smislu smo imeli malo, mesečne dotacije za redno dejavnost niso zadoščale niti za eno plačo, a smo bili kljub temu bogati. Bili smo ekipa, bili smo močni in enotni, vodil nas je Toni, osredotočen na cilj, da Trzin postane občina. Od tega cilja ga niso mogli odvrniti niti njegovi nasprotniki. Znal je preseči trzinske zamere in ozkogledost, življenje od danes do jutri.

Pobudnik ustanovitve samostojne občine

Še danes nas vidim, v sejni sobi krajevne skupnosti, kako sedimo

na stoli, oblečenih v zeleni skaj, z vzmetmi, ki so nas že po prvi uri sedenja že tako žulile, da smo se nemirno presedali, ko je bila sprejeta odločitev, da »gremo mi po svoje«. Še tišina je bila takrat slovesna! Kako zelo ponosni smo bili na to odločitev!

Toni se je še kako zavedal pomena informacij, zavedal se je dejstva, da brez zadostnih informacij ne bo dosegel zastavljenega cilja – občine, zato je obudil izhajanje glasila Odsev. Z nestrpnostjo in velikim pričakovanjem smo čakali vsako številko posebej, kot na vroče žemljice pred pekarno. In potem smo kar sami, da smo prihranili – pravzaprav niti ni bilo kaj prihraniti, saj nismo nič imeli –, v Odsev vlagali obvestila, reklame in podobno. Kar po tekočem traku, na tisti veliki mizi v preddverju krajevne skupnosti. Lepi časi so bili to!

Njegova zasluga je tudi, da je Trzin dobil svoj praznik, 15. maja, praznik, ki je kasneje postal tudi občinski praznik. Prva slavnostna akademija ob takrat še krajevnem prazniku je bila še posebej slavnostna, režirala pa jo je njegova soproga Majda. Toni se je zavedal, kakšen kulturni in intelektualni potencial skriva Trzin; na proslavi so sodelovale vidne osebnosti, ki so takrat nekaj pomenile na domačih in tujih odrih, med njimi Ana Pucar Jerič in njen soprog Karel Jerič, Dominik Kozarič, Tone Peršak, Silvester Božič ter Eva in Adam Oblak.

Ko smo v samostojni občini dobili svojega prvega župana, se je menda že kar na povolični ponedeljek oglasil v pisarni Krajevne skupnosti in želel vrniti ključe teh prostorov. Dejstva, da bo Krajevna skupnost delovala še do konca leta 1998, namreč nikakor ni mogel sprejeti. Ključev takrat sicer še ni vrnil, »trzinsko oblast« pa je z lahkoto predal nasledniku. To se mu je zdelo povsem samoumevno, kajti on je svoj cilj dosegel.

Kar nekaj stvari sem mu morala obljubiti takrat, najpomembnejši pa sta bili dve: da si bomo prizadevali, da se bo mlada trzinska občina obdržala, da bo samostojna in da se ne bo vrnila pod okrilje domažalske občine, in da bomo vsako leto organizirali, v dvorani KUD-a, prednovoletno srečanje z našimi starejšimi občani.

Potem pa sva se le še poredko srečevala; bolezen ga je z leti prisilila, da se je vse bolj umikal iz aktivnega družbenega in društvenega življenja, a nas je boleznij navkljub še vedno pozorno spremljal.

Bil je velik človek, ta kleni Trzinec! Pogrešali ga bomo.

Vika Kreča, Občina Trzin,

foto: Arhiv Občine Trzin in osebni arhiv Majde Ipavec

Med govorom na proslavi ob občinskem prazniku, maja leta 2000

V spomin na Dunjo Remic

Ali je pomembno, kam gredo ptice? Ali je sploh pomembno, katere vrste so?

*Odhajajo od tod, to je glavno,
najprej njihova telesa, nato njihovi žalobni kriki.
In od tega trenutka prenehajo obstajati za nas.
Nova lirika – Louise Gluck*

Na zadnjo soboto v septembru je za večno, brez slovesa, brez pozdrava odšla naša draga Dunja Remic! Malo pred tem je praznovala 72. rojstni dan.

Naša prijateljica, sosedka, znanka in članica skupine Naše vezi. Vsak dan se je oglasila pri nas. Z našimi fanti so reševali križanke, da so si bistrili možgane. Pili so radensko, ona je pokadila cigareto, malo poklepetala in odšla domov. To je trajalo okrog deset let.

Zadnja dva meseca je težko dihala, težko je prišla do sape.

Pogovarjali smo se tudi o smrti. Rekla je, da noče obležati na pol mrtva in da hoče evtanazijo, ker noče biti nikomur v breme. Predlagali smo ji, da se pomeni s svojo zdravnico. Organizirana, dosledna in odločna, kot je bila vedno, je tudi to uredila – brez zdravnice, temeljito. Mi smo ostali, tukaj; onemeli, ker je prenehala obstajati.

Ohranili jo bomo v lepem spominu.

Jožica Trstenjak, foto: Arhiv skupine Naše vezi Trzin

Zahvala

*Ni je večje bolečine,
kot v dneh žalosti nositi v srcu
srečnih dni spomine.
(Dante)*

**V 84. letu je za vedno
zaspal moj dragi mož**

Toni Ipavec

Toni Ipavec

Ob njegovi nenadomestljivi izgubi se zahvaljujem vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečeno sožalje, tolažilne besede, darovano cvetje in sveče. Iskrena hvala županu Petru Ložarju in drugim govorcem na žalni seji Občinskega sveta Občine Trzin in KUD Franc Kotar, gospodu Tonetu Peršaku za poslovilni govor ter gospodu župniku Boštjanu Gučku za lep pogrebni obred in sveto mašo. Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Vsem in vsakemu posebej iskrena hvala, ohranite ga v lepem spominu.

Žalujoči: žena Majda in drugo sorodstvo

Ne stoj nad mojim grobom in ne joči

Mir se pozno jeseni ne naseli le v naravo, temveč tudi v naše duše. To je obdobje, ko se še kako zavedamo minevanja življenja, večnega kroga rojevanja in umiranja. Rojenice so nam ob zibeli določile čas bivanja tukaj, in ni v naši moči, da bi ga podaljšali. Zavemo se – dopolnjeno je! Naši najdražji so se preselili k svojim prednikom in nas tam čakajo, da bomo nekoč v brezčasju skupaj z vsemi, ki so nas imeli in nas še vedno imajo radi. Naše bivanje tu je le hipno.

Ob obisku grobov se bomo v teh dneh še posebej spominjali lepih trenutkov z našimi dragimi in bomo hvaležni za vse nasmeh in iskricke, za vse, kar smo lepega doživeli skupaj. V spomin položimo na njihov grob rdeč nagelj, ki simbolično sporoča, da pokojnika ne bomo nikdar pozabili, in prižgimo svečko. Zanje, da jim bo svetila v neskončni tišini, in za nas, ki moramo sami nadaljevati po poti, ki so nam jo pokazali.

In naj nas vse bodrijo tile prelepi verzi le malo znane Mary Elizabeth Frye iz leta 1932:

Ne stoj nad mojim grobom in ne joči.

Nisem tam in ne spim.

Sem v vetru, ki šumi,

sem v snegu, ki se blešči,

sem kot sonce v zrelem žitu,

nežen dež v jesenski noči.

Ko se zjutraj tiho prebudiš,

sem ščebet ptic, kril njih tihi piš.

Sem soj zvezd,

ki te obliva v jasni noči.

Ne stoj nad mojim grobom in ne joči.

Ni me tam, saj nisem umrl.

Dunja Špendal, foto: Zinka Kosmač

Teden otroka s trzinskim Društvom prijateljev mladine

Prvošolci so bili 2. in 3. oktobra skupaj s starši povabljeni na dve predstavi v kulturnem domu Franca Bernika v Domžalah, in to brezplačno, za kar je poskrbela Zveza prijateljev mladine Domžale.

Enako lepo kot prvošolčki, ki so uživali ob ogledu gledaliških predstav, pa so se imeli tudi mladi pevci in pevke obeh šolskih pevskih zborov, ko so se v začetku prvega tedna te jeseni podali v Pikino mesto, na povabila trzinskega Društva prijateljev mladine, česar so se učenci zelo razveselili. Mrzlo jesensko jutro ni odneslo veselega vznemirjenja, saj smo se spomnili Pikinih besed: »Samo da je pri srcu toplo in da tiktaka, kot je treba, potem že ne zmrzneš.«

V Velenju nas je pozdravilo sonce, razigrana Pika Nogavička in cel kup delavnic in aktivnosti. Učenci so zagnano sodelovali, obiskali Vilo Čiračara, si ogledali živali ... Nihče ni šel mimo frizerske delavnice, kjer so nam spretni prsti spletli kite in na lica narisali pegice. Na avtobusu na poti nazaj v Trzin so tako sedele skoraj same Pike Nogavičke s kitkami in pegicami in nekaj gusarjev. Po avtobusu so odmevale vesele pesmi in razigran smeh.

Ne samo, da je bil obisk Pikinega festivala prijeten, med pevkami in pevci so se stkale in okrepile prijateljske vezi, ki so zelo pomembne tudi za uspešno delo zbora, zato se Društvu prijateljev mladine zahvaljujemo za to, da nam je omogočilo dan, poln tako lepih doživetij.

Mentorice pevskih zborov, foto: Arhiv OŠ Trzin

Razstava tradicionalnih in avtohtonih sort jabolk v vrtcu Žabica

Na razstavi jabolk v vrtcu Žabica je bilo letos razstavljenih kar 72 sort.

Tudi letos je pripravilo društvo Florijan v sodelovanju s trzinskim vrtcem Žabica v galeriji tega vrtca tridnevno razstavo tradicionalnih in avtohtonih sort jabolk. Glavni namen tega je ozaveščati ljudi in predvsem otroke o pristnih slovenskih sortah, prikazati lokalno pridelano in spodbujati k zdravemu prehranjevanju. Tokrat so na razstavi predstavili kar 72 sort, razlog za točno tako število sort pa je ob odprtju razložila pobudnica razstave Alenka Marjetič Žnider: »Ko smo lani organizirali to razstavo, je neki obiskovalec v knjigo vtisov napisal: "Najlepša hvala za čudovito razstavo. Toliko različnih sort jablan na enem mestu v svojem življenju še nisem videl. Star pa sem 72 let". In tako zdaj razstavljamo 72 sort.«

Ob odprtju razstave, 9. oktobra, so pripravili tudi jesensko-jabolčno obarvan kulturni program. Vodil ga je Gašper Ogorelec, v njem pa so nastopili vrtčevski otroci, ki so s svojimi vzgojitelji mesec dni ustvarjali na temo jabolk in se pogovarjali o tem zdravem in okusnem sadežu, o njegovi prehranski vrednosti in o pomenu lokalno pridelane hrane. V zadnji točki pa so se predstavile še pevke zbora Trzinke. Poleg nove ravnateljice šole Mateje Chvatal, župana Petra Ložarja in gonilne sile te sadjarske razstave Alenke Marjetič Žnider pa je obiskovalce pozdravila tudi sekretarka ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano mag. Tanja Strniša: »Taki dogodki, kot je razstava jabolk v Trzinu, naredijo več kot vse velike akcije in reklame. S tem otroci in njihovi starši spoznajo pomen lokalne hrane in cenijo to, kar zraste v domačem okolju. Globalni trg je poln cenene hrane, ki ne doseže kakovosti naše lokalne hrane. Zato je pomembno, da se po-

trošniki zavemo, da je tudi kakovostna hrana dobrina oziroma vrednota in da je vredno uživati kakovostno hrano, čeprav odštejemo zanjo nekaj več. Zdrava prehrana je namreč temelj za zdravo življenje, jabolka pa so pomembno živilo takšne prehrane. Glede na letošnjo obilno letino jabolk v Sloveniji pozivam vse, da čim večkrat posežejo po slovenskem sadežu.«

Na odprtju razstave jabolk pa so se organizatorji spomnili tudi rožnatega oktobra, meseca, posvečenega ozaveščanju žensk o raku na dojki in o pomenu njihovega preventivnega pregledovanja. V sodelovanju z Europo Donno so razdelili rožnate pentljice in QR kode za dostop do aplikacije za samopregledovanje dojk. Ob tem pa sta župan in Alenka Marjetič Žnider pozvala občanke Trzina na brezplačne preventivne preglede, ki jih omogoča trzinska občina za vse občanke, stare manj kot 50 in več kot 69 let, torej za vse, ki niso zajete v državni program Dora.

Obiskovalci, ki so v vrtcu do zadnjega kotička napolnili telovadni prostor, so si z zanimanjem ogledovali razstavljena jabolka in z veseljem poskusili jabolčne dobrote – pečena jabolka, čežano, strjenko, različne pite, jabolčno potico, krhlje ... Pri tem mi je predsednik sadjarsko-vrtnarskega društva Tunjice Valentin Zabavnik zaupal, da so za jabolčni zavitek najprimernejša jabolka stare sorte Jakob Liebel. Razstava je bila na ogled do četrtega, v petek pa so otroci dišeča domača jabolka preprosto – pojedli.

Besedilo in fotografiji: Tanja Jankovič

Ravnateljica trzinske šole in vrtca Mateja Chvatal med pozdravnim govorom; na prireditvi je za kulturni program poskrbel Gašper Ogorelec, udeležili pa so se je med drugimi tudi župan Peter Ložar, pobudnica tega dogodka Alenka Marjetič Žnider in sekretarka na ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano mag. Tanja Strniša.

Bralni kotiček knjižničarke Zdenke Kopač

Obiskovalci trzinske knjižnice jo dobro poznate – vedno nasmejana in energična knjižničarka Zdenka Kopač je prava zakladnica namigov za odlično branje. Pridružite se njenemu bralnemu kotičku, v katerem se vedno najde kaj zanimivega!

Chimamanda Ngozi Adichie:
Škrlatni hibiskus
Prevod: Gabriela Babnik
Založba: Sanje, 2018

Z več priznanji nagrajeni prvenec nigerijske avtorice je v literaturi pustil neizbrisen pečat, saj se na ganljiv način dotika vprašanj bolečine in izgube, ljubezni in čutnosti, prevrata in nasilja, zvestobe in blaznosti. S pomočjo pogleda petnajstletne protagonistke spoznamo žalostno usodo nigerijske

družbe, kjer globoke družbene razlike puščajo rane, ki se nikdar ne zacelijo, obenem pa ustvarjajo novo politično doktrino, ki ji niso tuji vojaške metode in inkvizicijski postopki. Kambili, glavna junakinja, se trudi, da bi se rešila iz takšnega okolja, iz okolja obupa in neizmernih tegob, svetu pa ob tem razkriti resnico o življenju, ki piše zgodbo teh njenih petnajstih let ...

Alessandro D'Avenia:
Umetnost krhkosti
Prevod: Vesna Velkovich Bukilica
Založba: Družina, 2018

Pisatelj sicilijanskega rodu se loteva v tem delu pojmovanja zavajanja, to pa pretanjeno postavlja nasproti lepoti. Ob bok čuteči naravi postavlja tudi žalost, bolečino in občutek izgube. V zgodbi spoznamo dvojno nprav enega največjih italijanskih pesnikov, Giacoma Leopardija, ki si ga je

D'Avenia tokrat izbral za literarnega junaka. Marsikoga je ta njegova izbira presenetila, saj je večina Leopardijevih del prežeta z otožnimi občutki, z agonijo in trpljenjem, torej s čustvi, ki odstopajo od avtorjeve siceršnje norme, zato pa je ta dvojnost še toliko bolj posebna. V tem delu v dvogovoru prepoznamo marsikatero lastnost, ki je lastna tudi vsakomur izmed nas, in ob tem uvidimo, kaj je pravzaprav bistvo življenja.

Novičke iz ženskega pevskega zbora Trzinke

Že v septembrski številki smo poročali o novostih v ženskem pevskem zboru Trzinke, tokrat pa omenjamo le nekaj njihovih nastopov to jesen. V novi podobi, potem ko so poskrbele tudi za svež modni videz, ki se jim zelo poda in se zdi, da jih zelena res pomladi, so navduševale na zeliščarskem festivalu na gradu Bogenšperk, z nastopom v Selnici ob Dravi, pa tudi na predstavitvi knjige v kulturnem centru v Zalogu in na festivalu za tretje življenjsko obdobje v Cankarjevem domu, v prvih dneh oktobra pa so se odpravile še na kulturno izmenjavo Slovenija v Slavoniji in si za to pot avtobus delile s trzinskimi folklorniki.

Ljubitelji njihovega petja jih lahko spremljajo tudi na družbenem omrežju FB ali pa na YouTubu.

Tanja Bricelj,

foto: Arhiv Ženskega pevskega zbora Trzinke

Vabljeni na svojevrstno kulturno-literarno dogodivščino!

Kulturno-umetniško društvo Franc Kotar Trzin vabi, da se v **četrtek, 25. oktobra, ob 19h** udeležite kulturno-literarne dogodivščine in **dvorani Marjance Ručigaj**, v katero nas bo popeljala **Anja Novak**.

Anja Novak (1991) je gledališka in filmska igralka, performerka, pesnica in pevkva, zaposlena v Slovenskem mladinskem gledališču v Ljubljani. Magistrirala je iz dramske igre, na ljubljanskem AGRFT-ju, leta 2015. Pesmi piše, odkar pomni, poezijo pa združuje tudi z glasbo in gledališčem. Vse to se lepo odraža tudi v projektu Dviganje glasu, v katerem nastopa kot pesnica in kot performerka z vlogo inštrumenta, glasu in telesa, ob njej pa nastopata pod vodstvom Draga Ivanuše še Tomaž Grom in Lola Mlačnik. Anja obožuje zajce in nima facebooka.

Več o njej lahko preberete na spletni strani Mladinskega gledališča ozioroma najdete na Googlu, če iščete z zapisom Dviganje glasu/The raising of the voice.

Saša Hudnik, foto: Osebni arhiv Anje Novak

WLAN MMDS **TV - INTERNET**

Slovenski in tuji TV programi z Limbarske gore in Krvavca - Kržišča. Brezžično do objekta!

ZANESLJIVO IN UGODNO!

- TV od 15€, INTERNET od 13€, DVOJČEK od 28 €/mesec
- Najbolj gledani kabelski programi s SLO podnapisi, tudi v HD
- INTERNET in IPTV signal tudi s kamn. gradu, Krma, Ambroža, Vel. Planine, Zg. Javoršice, Kališča, Rožična, Porebra, Sr. vasi, Črnivca, Slivne, Sv. Miklavža

040 997 007
www.zvezdatv.si
www.gorosan.com

Zvezda TV
10 let

NUDIMO VAM ZANESLJIV SERVIS TV IN AV TEHNIKE

Napovedi kulturnih dogodkov

V prihodnjih tednih je v trzinskem Kulturnem domu pred nami pestra bera kulturnih dogodkov v organizaciji KUD-a Franc Kotar.

Petek, 9. november, ob 20. uri

Martinov vokalni koncert – Oktet Oktetek

KUD
FRANC KOTAR TRZIN

in

OKTET OKTETEK

Degustacija mladih vin in sirov
Vstopnina samo 5€

VABITA NA
MARTINOV KONCERT
vokalni večer dalmatinskih in drugih uspešnic!

petek, 9.11.2018 ob 20. uri
KD Trzin

informacije in rezervacije:
070 424 878, www.kud-trzin.si

OKTETEK je skupina pevcev, ki izhajajo praviloma iz Črnuč oziroma so s Črnučami tesno povezani. Sestav obstaja od začetka leta 2009, nastal pa je na pobudo pevcev okteta Deseti brat, ob tridesetletnici njihovega delovanja. Vez z Desetim bratom se še vedno ohranja, saj deluje sedanja zasedba pod umetniškim vodjo Metodom Pečarjem, članom okteta Deseti brat. Oktetek odlikuje raznolik repertoar, ki temelji na slovenskih oktetovskih standardih, dopoljenih s tujimi ljudskimi in umetnimi pesmimi ter sodobnejšimi pop/jazz deli in deli za klape. Pred martinovim jim bomo prisluhnili ob degustaciji mladih vin.

Rezervacije na spletni strani organizatorja, KUD-a Franc Kotar Trzin – www.kud-trzin.si, in po telefonu 070 424 878. Vstopnina: 5 evrov

Sobota, 10. november, ob 20. uri

Kriminalna drama VRV – Gledališko društvo Radeče

Režija: Klemen Nikolič
Avtor besedila: Patrick Hamilton

Dva superiorna sestanovalca, prijatelja ubijeta tretjega, manj vrednega, in povabita na ta pomladni večer na večerjo – poslovilno zabavo – starše ubitega, njegovo zaročenko, prijatelj in njihovega bivšega učitelja iz osnovno šole, ki gleda na svet mogoče malo nekonvencionalno. Vsi se sprašujejo, kje je Mirko. Kje je Mirko? V skrinji, na njej pa je večerja ...

Vrv je grozljiva, na trenutke pa tudi komična, napeta drama o umetnosti umora. In kot pravi protagonist: Tudi umor je lahko umetnost.

Za abonma in za izven! Rezervirajte si vstopnico na www.kud-trzin.si ali po telefonu **070 424 878**.

Vstopnina: 8 evrov

Nedelja, 11. november, ob 16. uri

Igra GRDI RAČEK – Otroška skupina pri KD Josip Lavtižar Kranjska Gora (Igrana predstava za otroke od 3. leta starosti, traja 35 minut.)

Režija: Metka Frelj

Hans Christian Andersen je pred 175 leti napisal čudovito pravljico Grdi raček – mali labod se izvali v »napačnem« gnezdu in zaradi drugačnega videza ga okolica neusmiljeno odklanja.

Kranjskogorski »grdi raček« pa nosi v sebi svetlobo, srčnost, sočutje, brezpogojno ljubezen in odpuščanje.

Za abonmaje Franckovega živžava in za izven! Rezervirajte si vstopnico na www.kud-trzin.si ali po telefonu 070 424 878.

Vstopnina: 4 evre

Posebno priznanje za predstavo Alica

Izmed 175 prijavljenih skupin je v Postojno, na letošnje Linhartovo srečanje, najpomembnejši festival ljubiteljskih gledaliških skupin v Sloveniji, potovala tudi »trzinska« Alica, tako imenovana nonsens predstava/predstava nesmislov, ki pa je imela za KUD Franc Kotar še kako velik smisel.

Izmed 175 prijavljenih predstav ljubiteljskih gledališč se je med šest nagrajenih uvrstil tudi trzinski ansambel KUD-a Franc Kotar s predstavo Alica in zanjo prejel posebno priznanje žirije za celosten koncept. S tem priznanjem je trzinski ansambel znova potrdil, da spada v sam vrh slovenskih ljubiteljskih gledališč.

Prinesla jim je namreč posebno priznanje žirije za celostni koncept predstave. Utemeljitev je bila kratka in jedrnata, s tem enim samim stavkom pa je zadela bistvo: »Predstava Alica navdušuje z odličnim prepletanjem vseh odrskih prvin – kostumografije, giba, petja in seveda natančne igre vseh igralcev.«

Nagrado je komentirala tudi predsednica trzinskega kulturnega društva Franc Kotar Brigita Ložar: »Nad priznanjem za predstavo Alica sem navdušena, saj gre za predstavo, ki so si jo nekateri člani že dalj časa želeli igrati, nihče pa ni upal niti sanjati, da bo prinesla tak uspeh. Ponosna sem tudi zato, ker so v širši ekipi odlično sodelovale različne skupine ljudi, ki so skrbeli npr. za scenografijo, kostumografijo ipd., zato je posebno priznanje letošnje žirije Linhartovega srečanja za celosten pristop res nagrada za usklajeno dihanje cele ekipe. Predvsem pa sem navdušena zato, ker je bil KUD Franc Kotar v zadnjih petih letih kar trikrat uvrščen na državno tekmovanje, in upam, da se ta niz v prihodnje obogati še s kakšno nagrado predstavo.«

Omenimo še to, da se tudi v gledališču marsikdaj zgodi kaj nepričakovane. Tako jo je tudi trzinskim KUD-ovcem tik pred predstavo na Linhartovem srečanju v Postojni zagodla bolezen v ansamblu, zato je za vlogo kraljice, ki jo je v prvi postavi odlično odigrala Jožica Ozimek Brčon, vskočila Ana Pirc in prav tako prepričljivo opravila nalogo. Kot je poudarila Brigita Ložar, se kakovost gledališnikov pozna tudi po tem, da v takih trenutkih ne izgubijo koncentracije in živcev.

Posnetek intervjuja z ekipo v okviru Linhartovega srečanja si lahko ogledate na tej povezavi www.youtube.com/watch?v=33D54ESN514.

Tanja Bricelj, foto: Matej Maček in Tanja Bricelj

Brigita Ložar, predsednica trzinskega društva KUD Franc Kotar, ne skriva, da je navdušena nad priznanjem.

Čarovnice iz Eastwicka za uvod v novo gledališko sezono

Kdor je na odru KUD-a Franc Kotar v lanski gledališki sezoni videl predstavo Ob letu osorej v izvedbi medvoškega gledališča Fofité, je bržkone slutil, kakšen večer nas čaka z letošnjo prvo abonmajsko predstavo, s Čarovnicami iz Eastwicka, v izvedbi istega gledališča. Nastopajoči so tudi tokrat navdušili s prepričljivo igro, za dinamiko na odru pa je poskrbela stara znanka trzinskih ljubiteljev gledališča, režiserka Tatjana Peršuh.

In res je predstava pomenila dobro uro kakovostno preživetega časa. Za to so do zadnje minute skrbele čarovnice Taja Vratarič Lesjak, Monika Jekler in Maša Kavčič. Džoni Balloni kot demonični D. Van Horne, moralistka Felicia, ki jo je odigrala »naša« Aleksandra Kmetič, v vlogi butlerja Fidela pa je nastopil Boštjan Luštrik. Omenimo še eno pomoč s trzinske gledališče (in glasbene) scene – za glasbeno opremo je poskrbel Igor Razpotnik ml.

Zgodba izpod peresa Johna Updika je bila leta 1987, le tri leta po izidu, prenesena na filmski trak in le malokdo ni videl kulturnega filma, v katerem ob Jacku Nicholsonu blestijo še Cher, Susan Sarandon in Michelle Pfeiffer. Za obuditev spomina: tri samske prijateljice si skupaj »pričarajo« svojega sanjskega moškega, to pa vnese v moralistično podeželsko mestece nemalo razburjenja. Tako smo bili tudi na trzinskih odrskih deskah priča žgečkljivim prizorom zapeljevanja in merjenja moči, pri čemer smo se – kot vedno pri odnosih med moškim in žensko – spraševali, kdo se v resnici s kom poigrava.

Za zamudnike

Vsi, ki bi še vedno radi vpisali abonma, lahko to storite najkasneje do novembrske predstave, in sicer zdaj po ceni, znižani za vrednost prve predstave. Najhitreje lahko to storite na spletni strani KUD-a Trzin, pa tudi v Kulturnem domu Trzin pred naslednjo predstavo, to je 10. novembra, najpozneje ob 19. uri. Predstava se začne ob 20. uri.

Predstava, ki je k obisku privabila predvsem nekoliko starejše prebivalce Trzina, je vsekakor dostojno odprla novo gledališko sezono, s katero vnaša KUD v kraj kakovostno kulturno dogajanje, saj se gostujoča gledališča uvrščajo med najboljše slovenske ljubiteljske skupine in sodelujejo tudi na vsakoletnem Linhartovem srečanju, državnem srečanju odraslih gledaliških skupin. Ob tem pa seveda ne smemo prezreti odlične produkcije domačih gledališnikov, o kateri prav tako pišemo v tej številki.

Besedilo in fotografija: Tanja Bricelj

Karin in Žan Podboršek

Vrhunska športnika, ki blestita tudi v šoli

Trzin premore mnogo uspešnih perspektivnih mladih športnikov. Med njimi sta tudi šestnajstletna Karin in njen tri leta starejši brat Žan Podboršek. Karin obiskuje gimnazijo Šiška, na katero je do nedavnega hodil tudi njen brat Žan, ki je v začetku oktobra stopil v novo življenjsko obdobje – postal je študent kineziologije. Za oba je šola že od nekdaj na prvem mestu, takoj za njo pa je seveda šport. Že od mladih nog trenirata v Domžalah šotokan karate, Žan pa se je pred štirimi leti pridružil še kimboksarjem. Na podlagi lanskih uspehov na evropskem prvenstvu v karateju, ko je bila Karin tretja v katah, Žan pa je postal evropski podprvak v kumiteju, športnih borbah, so ju letos nagradili s priznanjem športnik leta Občine Domžale. Zaradi odmevnih uspehov v kimboksu pa je bil Žan zadnji dve leti tudi športnik Občine Ljubljana.

Mlada Trzinca in njuna zgovorna mama Simona so se odzvali mojemu vabilu in me zato povabili kar k njim domov. Čas mladih športnikov je namreč vsak dan skrbno odmerjen, in to zaradi šolskih obveznosti in dopoldanskih in popoldanskih treningov, le zvečer se športnika doma malo sprostita, v družbi štirinožnega kosmatinca, ob koncih tedna pa so na vrsti tekmovalja ali športni seminarji.

Kdaj se je začela vajina športna pot?

Žan: »Že od malega me je zanimal šport. Preizkusil sem kar nekaj različnih in na koncu izbral karate. Resneje sem ga začel trenirati v petem razredu, sem pa hodil na karate že od vstopa v šolo. Rad imam kontaktne športe; vedno sem se hotel boriti, biti v tem najboljši in zmagovati.«

Karin: »Mene je za karate navdušil Žan, ki je moj vzornik. Vaditi sem začela zadnje leto v vrtcu in še vedno vztrajam, ker mi je všeč in ker uživam v tem. Tako kot Žana so tudi mene najbolj pritegnile borbe in me ni strah nobenega udarca, do katerega lahko pride. Sicer pa dotiki v karateju niso dovoljeni.«

Mama Simona: »Oba sta zelo dobra, perspektivna karateista, tako v katah kot borbah, in v Sloveniji nimata prave konkurence. Tudi zato se je Žan preusmeril v drug šport, Karin pa lahko trenira s fanti.«

Odkar aktivno trenirata karate, sta osvojila veliko lovorik. Dominirata na domačih tleh, kjer sta oba večletna državna prvaka, nekaj uspehov sta dosegla tudi na mednarodnem nivoju. Kateri vama največ pomeni?

Karin: »Lansko tretje mesto na evropskem prvenstvu v katah.«

Žan: »Največ mi pomeni medalja z lanskega evropskega prvenstva v kumiteju, ki je bilo pri karateju moj zadnji cilj. In seveda naslov evropskega prvaka v kimboksu.«

Mama Simona: »Trenirati dva športa, in to taka, ki se izkjučujeta, je problematično. Pri karateju je pomembna tehnika, eksplozivnost in hitrost. Pri kimboksu pa so pomembne predvsem moč, zdržljivost in gibčnost, seveda pa tudi tehnika in hitrost. Tudi zato je Žanov lanski uspeh res vrhunski.«

Žan, zaključil si karateistično zgodbo in se posvetil kimboksu in v njem že dosegel nekaj odmevnih uspehov. Tako si že pred tremi leti poskrbel za veliko presenečenje, ko si na evropskem

prvenstvu ugnal borca z največ trofejami na tatamiju, Britanca Everilla. Kako se je začela tvoja pot kimboksarja?

Žan: »Kimboks sem začel trenirati že pred štirimi leti v klubu Sonkal Mengeš in že kmalu sem tudi tekmoval. Najprej na tatamiju; leta 2015 sem v Španiji postal evropski prvak. Naslednje leto sem z državno reprezentanco odpotoval na mednarodno tekmovalje v Avstrijo in v elitni disciplini K-1r osvojil svetovni pokal Wako. Po tem sem začel trenirati v klubu Center Ljubljana in sem bil lani na evropskem prvenstvu v mladinski konkurenci tretji. Letos sem prestopil v člansko konkurenco in na državnem prvenstvu marca v Trebnjem sem postal državni prvak v disciplini K-1r; na evropskem prvenstvu, ki bo oktobra na Slovaškem, v Bratislavi, pa bo konkurenca veliko močnejša.«

Mama Simona (malce zaskrbljeno): »V članski konkurenci bo tekmoval z veliko starejšimi tekmeci. Tu so zelo močni Rusi in Srbi, problem pa je tudi uživanje nedovoljenih substanc, kar pa pristojni slabo kontrolirajo. Žan se mora zdaj potruditi, da si poveča mišično maso, da bo lahko kos drugim. Ta disciplina je bolj groba, dovoljuje tudi močne udarce, zato me skrbitjo predvsem morebitne poškodbe v ringu.«

Kimboks/kickboxing je ena najmlajših borilnih veščin. Izvira iz ZDA, je pa zmes boksa in nožnih udarcev, značilnih za azijske borilne veščine (karate, taekwondo, kung fu ...). Poznamo več vrst kimboksa: point fighting, light contact, kick light in full contact ter low kick in K-1r. Bori se v ringu (borba na dotik) ali na tatamijih, na odprtih boriščih, kjer gre za milejše oblike borbe. Najtrša disciplina je K-1r, disciplina, v kateri tekmuje tudi Žan. Tu so dovoljene tehnike polnega kontakta, pa tudi udarci s kolenom, in to v noge, telo in glavo. Moč udarca ni omejena, niso pa dovoljeni udarci s komolcem. Če eden od tekmovalcev obleži, je borbe konec. Tekmovalci so oblečeni v posebne hlače za kimboks, imajo boksarske rokavice, posebno obutev in ščitnik za zobe. Do starosti 18 let morajo nositi tudi zaščitno čelado.

Žan, lani si nekaj časa hkrati treniral karate in kimboks, da o šolskih obveznostih ne govorimo. Kako si usklajeval vse troje?

Žan: »Trebba se je organizirati in vse gre. Pred lanskim evropskim prvenstvom sem treniral karate dvakrat tedensko, zjutraj, potem sem šel v šolo, popoldan me je čakal kimboks. Vmes pa sem imel čas za naloge in učenje. Ob sobotah so bile po navadi tekme, nedelje pa sem imel proste – razen če smo bili na tekmovalju v tujini. Zdaj je malo lažje, ker sem se usmeril le na kimboks. Ob svojih treningih pa imam letos tudi treninge mlajših dečkov in pri tem delu zelo uživam.«

Medtem ko je bil Žan bolj usmerjen v šport, si ti, Karin, poleg karateja obiskovala še glasbeno šolo.

Karin: »V osnovni šoli sem obiskovala glasbeno šolo Lartko, kjer sem se šest let učila igrati prečno flavto in sem nekaj let igrala tudi v orkestru.

Vrhunska športnika Karin in Žan Podboršek

Lani sem še vedno obiskovala ure flavte, a bolj ljubiteljsko. K orkestru zaradi treningov nisem več hodila, igrala pa sem v triu.»

Kakšni pa so vajini športni cilji?

Karin: »Rada bi dosegla vidnejši uspeh na evropskem prvenstvu. Predvsem v borbah, kjer bolj uživam kot v katah. Moj cilj je tudi svetovno prvenstvo, ki bo prihodnje leto.«

(Po navadi je svetovno prvenstvo vsaka tri leta.)

Žan: »Ko bo kikkoks postal olimpijski šport, so moj cilj seveda olimpijske igre. Sicer pa svetovno prvenstvo, ki bo prihodnje leto v Bratislavi na Slovaškem.«

Na vsa karateistična tekmovanja je oba zvesto spremljala mama Simona. »Oba sta zelo nadarjena športnika; Žan je bolj preudaren in miren, Karin

pa bolj vzkipljiva, in se ji to na borbah občasno maščuje. Oba pa zelo boli, če sodniki na tekmovanjih niso pravični. V šoli se odlično uči, oba imata Zoisovo štipendijo, oba trdo trenirata, vsak dan. Z rezultati pa se nista nikoli postavljala.« je mama Simona ponosna na svoja otroka, njena hči Karin pa doda: »To se sliši, kot da se bahaš.«

In spet mama Simona: »Žan mi je večkrat rekel, da trenira in tekmuje zase. Je pa tako, da je pri nas šola bila in bo vedno na prvem mestu. Oba sta zelo samokritična, in dokler ne opravita šolskih obveznosti, sploh ne gresta na trening. Isto velja za tekme. Če menita, da nista dovolj dobro pripravljena, tekmo izpustita.«

Na koncu mi je še s ponosom pokazala škatle, v katerih ima skrbno spravljene vse njune medalje in pokale. Mnoge, z izjemo mednarodnih, Karin in Žanu ne pomenijo več toliko kot v ranem otroštvu, so pa zagotovo lep spomin na njuno športno pot.

Tanja Jankovič, foto: Osebni arhiv Žana in Karin Podboršek ter KBZS Slovenija

Šah

Šahisti spet v akciji

Po večmesečnem klubskem mirovanju, ko smo lahko svoje šahovsko znanje preverjali le kot posamezniki, se je že prve dni septembra začela vsakoletna, tokrat že devetnajsta osrednjeslovenska liga. Ponavljanje dvobojev z istimi ekipami, ki vrhu vsega svoje zasedbe iz leta v leto ne spreminjajo kaj dosti, pa temu tekmovanju zmanjšuje privlačnost. Pred desetimi in več leti je imel organizator, neumorni šahovski delavec in sodnik Franc Poglajen iz Komende kar veliko dela, da je uredil in tudi vodil tri lige s skupno več kot tridesetimi moštvi, letos pa je z veliko s težavo sestavil dve ligi s skupno 18 moštvi. Za vnos svežine in povečanje udeležbe bo najbrž potrebna kakšna novost ali vsaj sprememba.

Pa si oglejmo, kaj se je dogajalo v prvih štirih kolid obeh lig. Zaradi že omenjene manjše udeležbe smo se v močnejši konkurenci Trzinci pojavili s kar dvema ekipama, njun medsebojni spopad v prvem kolu pa je proti pričakovanju pripadel na papirju slabši ekipi, naslednja tri kola pa sta obe skupaj zabeležili le eno zmago. Poseben lesk daje tej edini zmagi odlična igra Emila Laha, ki je na prvi deski dvoboja z lžanci nadigral mednarodnega mojstra (IM) Igorja Jelena. Bravo! Rezultati dvobojev po kolid:

1. kolo ŠK Trzin Buscotrade 1 : ŠK Trzin Buscotrade 2 1½ : 2½
2. kolo ŠK Trzin Buscotrade 2 : Klinični center 1½ : 2½
ŠK Trzin Buscotrade 1 prost
3. kolo ŠK Trzin Buscotrade 1 : ŠK Ig 3 : 1
ŠK Komenda Popotnik : ŠK Trzin Buscotrade 2 2½ : 1½
4. kolo ŠS Bor Dob : ŠK Trzin Buscotrade 1 3 : 1
ŠK Višnja Gora-Stična : ŠK Trzin Buscotrade 2 2½ : 1½

Trzinska druga ekipa si na lestvici deli tretje mesto, prva ekipa pa sedmo. Tretja od ekip, ki branijo trzinske barve, pa tekmuje v prvi ligi, pod imenom ŠK Trzin Pecos Pub. Po štirih kolid si z 8,5 točke med enajstimi moštvi deli šesto mesto. Po porazu v uvodnem kolu, z DU Kamnik (½ : 3½), je v tretjem kolu visoko premagala mladinsko ekipo ŠK Komenda Pogi (4 : 0) in v četrtem kolu tesno izgubila proti Kulturno-prosvetno in športno rekreativno društvo slepih in slabovidnih Karel Jeraj (1½ : 2½). Upamo na boljši jutri!

Andrej Grum, foto: Franc Poglajen

Mladi skakalci prejeli pokal Alpe-Adria v trajno last

Smučarskoskalkalni klub Mengeš, v katerem skačejo tudi odlični mladi Trzinci Miha Hočevar, Tit Voranc Božič in Nik Bergant Smerajc, je imel svoje predstavnike na različnih »frontah« tudi v počitniških mesecih.

Ime Mengeša so ponesli čez mejo mlajši varovanci trenerja Aleša Selaka in njegovega pomočnika Luke Brnota: Taj Ekart je odlično nastopil na mednarodni prireditvi v Hinterzartnu – 26. julija je osvojil tretje mesto na 80-metrski skakalni napravi v konkurenci skakalcev, starih do 15 let.

Teden dni prej sta na 40-metrski skakalnici v Ruhpoldingu uspešno zastopala mengeške in slovenske barve Nik Bergant Smerajc in Timo Šimnovec, in sicer sta med dečki, starih do 12 let, zasedla osmo oziroma sedemnajsto mesto, na ekipni preizkušnji sta prispevala levji delež k bronasti kolajni Slovenije, le nekaj dni po vrnitvi iz Nemčije pa sta Nik in Timo na prireditvi za pokal flosarja na Ljubnem mengeškemu klubu priskakala še dvojno zmago. Na oder za najboljše se je tedaj ob Savinji zavihtela tudi tretjeuvrščena Anja Kukar (v kategoriji do 11 let).

Na stopničke se je avgusta, ob slovesu od počitnic, povzpel tudi Taj Ekart – na tekmovanju za pokal Cockta v Kranju je med mlajšimi mladinci

Timo Šimnovec in Nik Bergant Smerajc v Ruhpoldingu

(v kategoriji do 16 let) pristal na tretjem mestu.

Skakalci iz SSK Mengeš pa so osvajali kolajne v različnih kategorijah tudi septembra. Med drugim je Taj Ekart dokazal, da spada v kategoriji dečkov, starih do 15 let, med najboljše slovenske skakalce: v Žireh je osvojil naslov državnega podprvaka, za nameček pa si je priskakal še bronasto kolajno na preizkušnji za pokal Cockta v Kisovcu in je bil odličen tretji tudi na državnem prvenstvu mlajših mladincev (do 16 let) v Mislinji.

V konkurenci dečkov, starih do 13 let, se je z bronastim odličjem na regijskem pokalu Cockta v Bohinju izkazal Benjamin Bedrač, kot po tekočem traku pa so na zmagovalni oder skakali tudi mengeški upi, stari do 12 let: v Mostecu sta se med najboljšo trojico prebila drugouvrščeni Tit Voranc Božič in Nik Bergant Smerajc, v Bohinju je Nikovo zmago slavje dopolnil Timo Šimnovec z drugim mestom, na Gorenji Savi pa je bil Nik Bergant Smerajc tretji. V Kranju se je slovesne razglasitve udeležila tudi drugouvrščena Živa Andrić (do 11 let), ki je v Žireh opravila z vsemi tekmičami, Alen Pestotnik pa je tam osvojil drugo mesto (do 11 let).

Varovancem trenerjev Aleša Selaka in Luke Brnota je dobro delo dalo dobre rezultate tudi na prireditvi za pokal Alpe-Adria v Sebenjah pri Trzinju – na stopničke so skočili prvouvrščena Jaka Perne (9 let) in Tit Voranc Božič (11 let), drugouvrščeni Nik Bergant Smerajc (11 let) ter tretjeuvrščena Živa Andrić (do 11 let) in Alen Pestotnik (10 let). Vrhunsko pripravljenost pa so mengeški orlički okronali tudi na tekmovanju za pokal Alpe-Adria v Žirovnici, kjer si je v močnem dežju priskakal prvo mesto Jaka Perne (9 let), drugi mesti sta osvojila Alen Pestotnik (10 let) in Nik Bergant Smerajc (11 let), na tretjem mestu pa je pristal Tit Voranc Božič (11 let). Ob tem je treba pripisati, da so mladi mengeški skakalci za četrto zaporedno ekipno zmago slavje v konkurenci avstrijskih, italijanskih in slovenskih klubov prejeli veliki pokal Alpe-Adria v trajno last.

Besedilo in fotografija: Miha Šimnovec

Suverena zmaga na ekipnem državnem prvenstvu

V nedeljo, 16. septembra, sta moška in ženska ekipa Težkoatletskega kluba Domžale tekmovali na ekipnem državnem prvenstvu v Celju. Tekmovanje je organiziral domači klub CF Celje. Tokrat je domački TAK zabeležil suvereno zmago s 1368 točkami, kar je najboljši rezultat kluba po 29. oktobru 2010.

Za moško ekipo je nastopil tudi diplomirani kineziolog Anže Kosmač iz Trzina in dosegel osebni rekord v olimpijskem biatlonu – v potegu je dvignil 128 kilogramov, v sunku pa jih je zmogel kar 150 – ter prejel tudi priznanje za najboljšega tekmovalca tekme. Anže je že vrsto let nepogrešljiv član ekipe tudi zato, ker pomaga klubskim tovarišem preprečevati in sanirati športne poškodbe s svojim znanjem iz športne masaže. Številni poročajo, da po Anžetovem tretmaju dvigajo uteži nad glavo kot prerajeni.

Žana Babnik, ki je prav tako doma v Trzinu, pa je na tekmi opravila krstni nastop in dosegla zelo spodbuden rezultat, s 35 kilogrami v potegu in 45 kilogrami v sunku, kar je oboje njen osebni rekord.

Anže je po tekmi povedal, da je zadovoljen z začetkom sezone, a da cilja na še boljše rezultate. Žana pa je bila vesela lepih dvigov, ki so dobra popotnica za nadaljevanje sezone. Povedala je še, da jo je za olimpijsko dviganje uteži navdušil ravno Anže.

Naslednja tekma za ekipo TAK Domžale bo v začetku oktobra v Kranju.

Besedilo in fotografija: Valentin Orešek

Za dušo in telo

Joga v društvu Pot srca

Društvo Pot srca je septembra že tretje leto zapored pripravilo intenzivni poznoletni delavnici joge. Na prvi smo poskrbeli za prožnost telesa in duha, na drugi pa za čvrsto telo in močan duh.

S tem smo poskrbeli, da smo vstopili v novo sezono vadbe joge – vadba poteka od oktobra do junija – dobro ogreti in pripravljeni na nove izzive.

Na delavnicah smo se posvetili tudi napotkom, kako poskrbeti za vitalnost in zdravje naših organov.

Kdor se želi udeležiti redne vadbe in s tem poskrbeti za svoje zdravje, se nam še vedno lahko pridruži, in sicer ob ponedeljkih in sredo od 19.00 do 20.30 in ob petkih od 18.30 do 20.00, s predhodno prijavo po telefonu 041 821 401 ali na naslov drustvopotsrca@gmail.com.

Mojca Tavčar, društvo Pot srca, foto: Anže Kajzer

Jabolko in glog, najboljši par

Slovenija v Evropi izstopa po številu rastlinskih vrst na enoto površine, v samem vrhu pa smo tudi po številu sort jabolk; imeli naj bi jih več 100. Število sort se je znatno povečalo po direktivi Marije Terezije (1717–1780), po kateri je moralo sadno drevje rasti »na vsaki kmetiji«. Sortam, ki so jih takrat prinesli v Slovenijo, pravimo tradicionalne sorte. Bile so skrbno izbrane, zato so številne še vedno aktualne.

Jabolko in glog, to sta lepi in zdravi par!

Avtohtonim in tradicionalnim sortam pravimo tudi stare sorte jabolk, starost sorte pa nima neposredne zveze z njihovo odpornostjo. V zadnjem času nastajajo pri nas in prihajajo k nam mnoge nove sorte in med njimi tudi odporne selekcije, kakršna je na primer topaz.

Uporabnost in zdravilnost jabolka kot živila za vsak dan je čudovito izpričana v reku »eno jabolko na dan odžene zdravnika stran«. Sveže jabolko vsebuje namreč veliko različnih antioksidantov ter vitaminov in mineralov, zmotno pa je prepričanje, da vsebuje tudi veliko vitamina C.

Glog po okusu malo spominja na jabolko, je pa odlično divje jagodičevje, primerno sveže za zobjanje, sušeno za čaje, lahko pa ga vlagamo tudi v kis, za aromo. Njegova zdravilna moč se najbolj izraža v cvetovih in mladih listih, priporočljiv je posebej za utrujene in izčrpane ljudi in tiste,

Iz gloga in jabolk lahko napravimo rastlinsko usnje, ki nam pride prav pri pripravi slastnih prigrizkov.

ki so stalno pod stresom. Plodovi imajo sicer manj zdravilne učinkovine, izoflavonoidov, a so prav tako uporabni in jih nabiramo prav zdaj. Zaradi značilno razcepljenih listov je glog lahko prepoznaven, v farmaceutiki pa je eno sploh najbolj dokumentiranih naravnih zdravil. Iz njega je namreč izpeljanih veliko registriranih zdravil in prehranskih dodatkov, z največjim tržnim deležem med naravnimi zdravili.

Iz gloga in jabolk pa je mogoče pripraviti tudi rastlinsko usnje, in sicer tako, da pretlačen glog in jabolčno čežano zvaljamo med dvema listoma peki papirja in posušimo s sušilcem ali v pečici. Sušimo, dokler ne dobimo usnju podobne plasti, ki je obstojna celo leto.

Za več receptov o glogu obiščite spletno stran katjarebolj.com.

Besedilo in fotografije: dr. Katja Rebolj

Dobrodošli tukaj in zdaj!

Zbudim se.
Kaj čakam?
Kje ostajam?
Včeraj ni več.
Kam drvim?
Jutri se lahko
sploh ne zgodi.
Le zdaj imam.
Le ta vdih.
In ta izdih.

Le ta pogled.
Ta vonj.
Ta šepet.
Ta dotik.

Le zdaj imam.
Ne včeraj.
Ne jutri.
Le zdaj.
Le zdaj.

Pustim,
da je,
kar je.
Vse.
Vsi.

Da sem.
Le sem.
Le sem.

Tokratna vaja vas vodi v ta trenutek, v občutenje sebe.

Opis vaje: Stojte vzravnano, sproščeno. Zaprite oči. Močno podrgnite dlan ob dlan, tako da začutite med njima toploto, kot bi želeli zanetiti ogenj. Nato roki spustite ob telo in jih začnite stresati – predvsem za pestja in podlahti – in nekaj časa vztrajajte, nato roki umirite, ju nežno spustite ob telo in začutite energijo, ki je stekla po vaših rokah. Naredite še nekaj vdihov in izdihov in nato počasi odprite oči.

Petra Šuštar, foto: Osebni arhiv Petre Šuštar

Vabljeni na Petrine vadbe!

Petra Šuštar, vedoželjna profesorica športne vzgoje, učiteljica meditacije, voditeljica programov Abonma za dušo in telo in Moja velika čarovnija ter avtorica slikanice s pravljico meditacijo Smaragdni gozd želja v Trzinu tudi letos vodi poseben program za dušo in telo, in sicer v prostorih studia Powerhouse Zavrl na Ljubljanski cesti 48, vsak torek od 18.30 do 19.45.

Več informacij in prijave na: www.pri5ri.si, petra@pri5ri.si

Ob začetku kurilne sezone

Ne odlašajmo s pregledom peči!

Za zanesljivo in varno delovanje brez neprijetnih presenečenj in za dober izkoristek ogrevalnega sistema in ogreval je najpomembnejše pravilno redno vzdrževanje. Na vzdrževanje moramo biti pozorni že med ogrevalno sezono in tudi po njej, vsekakor pa ne smemo pozabiti nanj tudi pred začetkom kurilne sezone, še posebej, če nismo bili prej pri tem dovolj dosledni. Vzdrževalnih ukrepov se lotimo čim prej, da bodo pomanjkljivosti do takrat, ko bo treba kuriti, že odpravljene. Za nekatera opravila lahko poskrbimo sami, druga pa zaupamo pooblaščenemu serviserju in dimnikarju z licenco.

Opravlila, ki jih zmoremo opraviti sami

Najprej popravimo in očistimo kotlovnico. Odstranimo vse, kar ne spada tja, še posebej vnetljive snovi v bližini kurilnih in dimovodnih naprav. V kotlovnici, kjer kurimo trdno kurivo na klasičen način brez avtomatskega nalaganja kuriva, je težko doseči brezhibno čistočo, če se grejemo s kurilnim oljem ali plinom, pa je čistoča izvedljiva in je nujna. Prah, ki bi z zrakom za zgorevanje prišel v občutljive dele gorilnika, lahko tega namreč poškoduje in poslabša njegovo delovanje. Preverimo tudi, ali je treba očistiti odprtine in rešetke, ki skrbijo za dovod svežega zraka, potrebnega za gorenje. Pri kotlu lahko tudi sami preverimo, ali je obložen s sajami. Sajaste obloge močno zmanjšujejo prehod toplote iz kurišča na ogrevalni medij. Milimeter debela plast saj in katrana tako poveča porabo goriva za tri do štiri odstotke, pri zanemarnih kotlih celo do 15 odstotkov, obloge pa tudi skrajšajo življenjsko dobo kotla, kajti kondenzacija vlage iz goriva in žveplo iz saj tvorita skupaj žvepleno kislino, ta pa se nabira na hladnejših površinah kurišča in razjeda njegove kovinske dele. Najbolj trdovratne obloge je treba odstraniti s strgali in žičnimi krtačami, pri manj umazanih kotlih pa pridejo v poštev tudi kemična sredstva, vendar je zaradi njihove škodljivosti in ker so nevarna, bolje, da to delo opravi dimnikar ali serviser kotla.

Za učinkovitost in varnost

Brez rednega vzdrževanja in nadzora nam še tako dobra avtomatska regulacija ogrevalnega sistema ali sodoben kotel z varčnim gorilnikom ne moreta jamčiti zanesljivega, varčnega in varnega delovanja. Prav varnost pa veliko ljudi zanemari. Od začetka tega leta velja predpis, da je treba bivalne prostore, v katerih je vgrajena kurilna naprava, ki uporablja zrak iz prostora (ki nima lastnega dovoda zraka za zgorevanje), opremiti z javljalnikom ogljikovega monoksida (CO), kljub temu pa tega marsikdo še ni storil. Detektor monoksida te lahko opozori na nevarnost nepravilnega zgorevanja in tako prepreči tudi najhujše, to je zastrupitev ali celo smrt, ne preprečuje pa in niti ne odpravlja te nevarnosti, zato detektor ni nadomestilo za servisne in dimnikarske storitve na ogrevalnem in dimnem sistemu.

Med te storitve pa spadajo redni pregledi, čiščenje, meritve emisij in učinkovito odpravljanje pomanjkljivosti. Redno izvedene dimnikarske storitve pa varujejo tudi pred dimniškimi požari in pred izhajanjem drugih nevarnih snovi ter pripomorejo k učinkovitejši rabi energije in manj onesnaženemu okolju. Dimniški požari nastanejo pogosto prav pri neprijavljenih kurilnih napravah, posebno na trdna goriva.

Pri pečeh, ki se uporabljajo le občasno, na primer v počitniških hišicah, se v dimniku nalaga zaradi neredne uporabe še več oblog, med našo odsotnostjo pa se na hiši lahko zgodi tudi kaj tako nepredvidljivega, na kar niti v sanjah ne bi pomislili. Znan nam je primer počitniškega objekta na deželi, v katerem je lastnike, ko so ob prihodu zakurili v štedilniku na trdno gorivo, presenetil popolnoma neprehoden dimnik. Na srečo pa so ob štedilniku opazili nekaj čebeljih mrtvic in so lahko pomislili na razlog – v času rojilnega razpoloženja si je roj čebel z matico izbral za domovanje notranjost njihovega dimnika in si v njem zgradil satovje. Znano pa je, da čebele pri tem zadelajo vse morebitne špranje! Dimnikar je imel težko delo, čebelje družine pa žal ni bilo mogoče ohraniti.

Besedilo in fotografija: Marko Kajfež, mag. inž. tehniške varnosti

Urejena kurilnica

Hausmart!

vrhunska okna, vrata, senčila, protivlomna in alu vhodna vrata

Izkoristite brezplačne izmere!

MODRA ŠTEVILKA
080 87 74

VELIKA PONUDBA
PVC, PVC/ALU,
ALU OKEN, VRAT
TER SENČIL

Super ponudba oken
3=2
(3 stekla za ceno 2, 3 tesnila za ceno 2)
Velja do 30. Novembra!

Sveti Duh 139, 4220 Škofja Loka, info@hausmart.si
www.hausmart.si

Dom, ustvarjen za počitek in užitek

Čez poletje smo vso pozornost usmerjali v urejanje teras, vrtov in balkonov, zdaj pa je čas, da si polepšamo tudi naše dnevne sobe in druge prostore doma, v katerih se najraje zadržujemo v hladnejših dneh.

Z malo stroški in prikupnimi dodatki prostore osvežimo in v njih pričaramo udobne kotičke za »crkljanje«. Naj vam bodo naši namigi v spodbudo pri kreiranju novega, mehkejšega in toplejšega videza doma, ki bo že na prvi pogled vabil k počivanju in uživanju!

Vsestranski tabureji

K sedežni garnituri ali počivalniku postavimo manjšo mizico – prav bo prišla za odlaganje čajnih in kavnih skodelic in knjig. Nepogrešljivi so postali tudi tabureji, ki jih uporabljamo za sedenje in kot podaljšek kavča ali počivalnika, zelo uporabni pa so tudi, ko dobimo večji obisk.

En kavč – dve vlogi

Čez dan kavč za sedenje, zvečer pa udobna postelja – takšen kotiček si pričaramo v garsonjeri. Da je lepši in udobnejši, smo ga opremili s pisanimi blazinami in taburejem, ki pride v majhnem prostoru še posebej prav! Oranžna barva ustvari v prostoru toplino in živahnost.

Majhni dodatki za velik učinek

Moderna dnevna soba je delovala nekam pusto ... siv dvosed in svetlebež počivalnik sta elegantna in lepo oblikovana, manjkalo pa je malo domačnosti. Z izbranimi dodatki smo dnevno sobo z majhnimi stroški spremenili v toplo oazo za druženje z domačimi in prijatelji. Potrebni so bili le nekaj odev in blazin in pa barviti tabure, in prostor je videti čisto drug!

Staro ni vse za med šaro!

Ob prenovi dnevne sobe se marsikje porodi vprašanje, ali naj kak starejši kos pohištva obdržimo. V tem stanovanju so se odločili, da ohranijo starejši usnjeni počivalnik. Odločitev je bila zadetek v polno! Počivalnik je dobil prostor ob velikem panoramskem oknu pri balkonu. Uporaben bo za mirno branje, popoldanski dremež, gledanje televizije ... Stoječa svetilka, ki po novem kraljuje ob njem, bo v temnejših delih leta ravno prav osvetlila ves prostor in dala dovolj svetlobe za branje.

Za popoldanski dremež ali udoben nočni spanec

V hladnih mesecih naj tudi spalnica dobi dodatke, ki jo bodo naredili prijetnejšo in toplejšo. Spalnica na sliki ima tudi kamin, ki že sam po sebi zagotavlja toplino, v običajnih spalnicah, ki kamina po navadi nimajo, pa lahko prav tako poskrbimo za toplino – z mehкими volnenimi preprogami, odejami, okrasnimi blazinami in podobnimi dodatki.

Marjetka Pajk, u. d. a. i., foto: Osebni arhiv Marjetke Pajk

Marjetka Pajk je priznana arhitektka notranje opreme, ki deli svoje znanje tudi z dijaki različnih srednjih šol, njene nasvete pa boste našli tudi v medijih. Dolgoletne izkušnje in strast do dela so jo pripeljali, med drugim, tudi do sodelovanja s Fakulteto za dizajn v Trzinu. Z njenimi študenti in predavatelji je bila povezana že vse od njene ustanovitve, ko je še obstajala pod imenom Istituto Callegari, zdaj pa z njimi pogosto sodeluje pri različnih projektih.

Vreme za razvajanje vseh čutov

Se vam kolca po septembrskem vremenu? Kaj se vam ne bi, ko je bilo tako, da bi ga najraje kar »klonirali« za vsako leto. In to ne samo za ta mesec, temveč še za katerega drugega.

Pa ob letošnjem začetku meteorološke jeseni (koledarska ali astronomska se začne skoraj tri teden kasneje) ni bilo samo vreme tisto, ki nas je razvajalo, radodarna je bila tudi narava, ki nam je omogočila polno bero pridelkov, in to prav vseh: tako tistih v prsti in tik nad njo ter malo višje (sem spadajo tudi gobe) kot tudi še višje, na drevju – tudi v krošnjah, kjer dozoreva najslajši in najdebelejši kostanj. In tako smo lahko letos znamenite marone (pravi rastejo južneje od naših krajev) nabirali kar pri nas oziroma smo lahko nabirali podobno debele.

Hvalnica kostanju

Tako kot ima vsak gobar svoj gobji revir, ga imajo nekateri tudi za kostanj. Kostanjeva drevesa ali dele gozda, kjer rastejo kostanji, je mogoče prepoznati že nekaj mesecev pred njegovim nabiranjem, junija, ko cvetijo. V splošnem jih je več na prisojnih, od sonca bolj razvajenih legah. Pravijo pa, da se je treba v Sloveniji za pravi kostanj potruditi in ga nabirati severovzhodno, vzhodno in jugovzhodno od Ljubljanske kotline in raje malo nad dnem kotline ali doline, kjer se v hladnem delu leta že uveljavlja toplotni ali temperaturni obrat (krivec tudi za jesensko meglo). Več pa vam ne izdamo, saj mora biti tudi v nabiralcih kostanja vsaj nekaj raziskovalne žilice!

Sicer pa bi oktobru lahko rekli tudi kar »kostanjevec«, saj je to mesec, ko je ta gozdni plod za marsikoga posladek številka ena! Kostanj je imel v prehrani ljudi vedno pomembno vlogo; sadili so ga in uživali njegove plodove že stari Grki in Etruščani, velik pomen v prehrani pa je pravi ali domači kostanj (*Castanea sativa*) izgubil šele z uvedbo krompirja in koruze, potem ko so nekdanji prav z njim pogosto preganjali lakoto.

Danes je kostanj večinoma jesenska specialiteta, bodisi kuhan ali pečen bodisi v pireju, torti, piti, nadevu za testenine in še kje. Odrasla kostanjeva drevesa obrodijo od 100 do 200 kilogramov plodov, rodijo vsako leto, močnejše pa na tri leta. Očitno smo prav letos v »tretjem kostanjevem letu«, vsaj če sodimo po obilju plodov.

V zmernih količinah je nabiranje kostanja dovoljeno v vseh slovenskih gozdovih. Zakon pa določa, da ga lahko v enem dnevu naberejo največ do dva kilograma. Seveda to ne velja za lastnike gozdov, ki se preživljajo z gojenjem kostanja. Če bi ga radi nabrali malo več, pa vzemite s seboj v gozd še kakšnega družinskega člana več, za otroke je to (vsaj nekaj časa) zanimivo, je pa tudi koristno in poučno in ne nazadnje tudi zdravo. Če kostanj še ni povsem rjav, pa ga pustite v gozdu, da še dozori in bo kasneje na voljo gozdnim prebivalcem.

Zaradi vsebnosti ogljikovih hidratov in visoke energijske vrednosti (sto gramov kuhanega kostanja ima 170 kilokalorij) ter odlične mineralne sestave je kostanj odlično živilo za športnike in otroke, saj oboji potrebujejo veliko energije. Priporočajo ga tudi starejšim, saj je odličen nadomestek za druge, pogosto manj zdrave vire ogljikovih hidratov. Tudi pri kostanju pa je, kot pri vseh živilih, ki vsebujejo veliko ogljikovih hidratov, potrebna zmernost. Letos še posebej, saj so mu sonce, suša in septembrska toplota stopnjevali okus do najslajšega ...

Za številne najlepši letni čas

Letošnji prvi mesec meteorološke jeseni je v zadnjem delu zaznamovala izrazita ohladitev, kljub temu pa je bil september v povprečju za stopinjo do dve toplejši, kot je dolgoletno povprečje (1981–2010). Najizrazitejše odstopanje so zabeležili (ARSO) v visokogorju in na Primorskem, kjer pa je bila ohladitev tudi kratkotrajnejša. Mesec je bil razmeroma sončen, saj so v večjem delu države naštelj okrog 200 sončnih ur, kar je za desetino več od povprečja. Padavin je bilo v Ljubljanski kotlini, v kateri »se kuhamo« tudi Trzinci, le za polovico pričakovanih – tega smo bili še najbolj veseli.

V preglednici ob članku velja posebej opozoriti na podatek o sedmih toplih dneh, zanimiv pa je tudi, da smo zadnjo septembrsko sredo

V tem peharju je kar nekaj meric kostanja; kako dober bo, ko se nam bo ob koncu pečenja ob zarezih še »nasmehnil« in ga bo treba pred zaužitjem le še olupiti.

(26. 9.) zabeležili izredno visok zračni tlak – kar 1040 milibarov. Krivec za to je bil suh zrak in temperaturni obrat v anticiklonu, to je območju visokega zračnega tlaka. Tega dne je bilo njegovo središče ravno nad Slovenijo, in tako so izmerili za september daleč najvišjo vrednost tlaka zadnjih desetletij, vrednost, ki bi bila nenavadno visoka celo za zimo. Izredno visok tlak je bil povezan z zelo hladno zračno maso v spodnjem sloju ozračja, nad tem pa je bila toplejša in izredno suha zračna masa, kar je posledica izrazitega, večkilometrskega spusta zračne mase v anticiklonu; ob tem se zrak stisne in segreje, relativna vlažnost pa močno pade. V gorah se je ozračje zato čez noč zelo osušilo in se ogrelo – relativna vlaga je padla z 90 na 5 odstotkov, temperatura zraka pa se je dvignila za skoraj 10 stopinj Celzija. Zaradi obojega smo imeli nekaj zadnjih dni septembra tudi odlično vidljivost in že skoraj zimsko modrino neba. Na začetku letošnje jeseni nam torej vreme res ni dalo nobenega povoda za slabo voljo in naj tako ostane tudi v preostanku tega, za marsikoga najlepšega letnega časa.

Besedilo in fotografija: Miha Pavšek

Vremenska postaja OŠ Trzin september 2018			
Kazalec	Podatek	Datum/ Niz	Ura/ Obdobje
Povprečna temperatura zraka (°C)	16,8	1.–30. 9.	mesec
Najvišja temperatura zraka (°C)	29,2	12. 9.	15.00
Najnižja temperatura zraka (°C)	2,3	26. 9.	7.21
Največji dnevni hod T zraka (razlika maks./min. T, v °C)	17,6 (20,6/3,0)	27. 9.	0.00–24.00
Število dni s padavinami > 0,2	15	1.– 30. 9.	mesec
Mesečna količina padavin (mm)	77,7	1.–30. 9.	mesec
Največja dnevna količina padavin (mm)	23,7	24. 9.	0.00–24.00
Letna količina padavin	793	1.1.– 30. 9.	devet mesecev
Najvišja hitrost vetra km/h / smer	40,2	24. 9.	4.55
Število toplih dni (maksimalna dnevna T ≥ 25 °C)	17	1.–30. 9.	mesec

Izbrani meteorološki podatki za Trzin za september 2018; celoten arhiv je dostopen na spletnem naslovu trzin.zevs.si/summary.html (preglednica Letni in mesečni povzetki). Vir: Vremenska postaja OŠ Trzin (CZ Trzin).

Mestni avtobus tudi do Trzina?

V metropolitanskih regijah povzroča promet zastoje in velike količine toplogrednih plinov in predstavlja s tem pri zagotavljanju zdravih življenjskih razmer za prebivalce in podpornega okolja za razvoj gospodarstva velik izziv za oblasti. Pri spreminjanju prometne politike in zagotavljanju trajnostnih ukrepov za doseg prožne nizkoogljične mobilnosti v metropolitanskih regijah je treba zato podpreti tudi lokalne in regionalne oblasti; s tem se ukvarja tudi projekt SMART-MR in z anketiranjem trzinskega župana v okviru tega projekta, o sedanjem stanju in priložnostnih javnega potniškega prometa, se je v projekt prek enega od slovenskih partnerjev vključila tudi Občina Trzin.

Takole »se je ustavil« avtobus Ljubljanskega potniškega prometa sredi septembra na postaji pred trzinskim lokalom Barca. Ob površnem pogledu je kdo pomislil, da so (nam) končno podaljšali progno številka 6 iz Črnuč še do Trzina ali celo do Domžal. Pa niso, odsluženi avtobus so sem privlekli trzinski gasilci, za regijsko gasilsko vajo, sicer pa tudi Barce že nekaj časa ni več. Morebiti pa kaj od tega v prihodnje dočakamo, lahko tudi oboje – podaljšano progno ljubljanskega mestnega avtobusa in spet tudi ta med Trzinci in okoličani nekaj zelo priljubljen gostinski lokal.

Ste mislili, da je zgornji naslov napoved udeležanja ene od trzinskih pobud v zvezi z javnim potniškim prometom? Ali pa poskusni dan v okviru evropskega tedna mobilnosti, ki je bil sredi septembra? V obeh primerih je odgovor enak, ne gre za to, je pa škoda, saj ima Trzin dobre možnosti za uporabo javnega potniškega prometa in tudi za nadgradnjo trenutnega sistema integralnega potniškega prometa in bi se lahko tudi naša občina, kot sta se na primer dve bližnji – Vodice in Kamnik –, pridružila aktivnostim v okviru EU tedna mobilnosti.

Če med jutranjo prometno konico v križišču na Mlakah opazujete število potnikov v avtomobilih, boste videli, da so večinoma »solistični«. Tako tisti, ki prihajajo s trzinskih ulic, kot tudi prišleki z večje oddaljenosti. Dnevno pride v prestolnico na delo skoraj 120 tisoč ljudi in le nekaj tisoč manj avtomobilov; okrog polovica jih prihaja iz Ljubljanske urbane regije, v kateri je 26 občin z več kot pol milijona prebivalcev.

V jesenskih mesecih je tudi po anketi (<https://cpslur.projekti.si/web/profile.aspx?id=CPS@Lur>), ki jo najdete tudi na tej povezavi, v okviru Regionalne razvojne agencije Ljubljanske urbane regije potekala živahna razprava o celostni prometni strategiji, ki je hkrati nadgradnja projekta SMART-MR, v katerega je vključena tudi ta agencija. Pri oblikovanju take strategije pa je izredno pomembno tudi sodelovanje prebivalcev, saj se kot pešci, kolesarji, uporabniki javnega potniškega prometa ali vozniki pogosto soočajo z različnimi prometnimi izzivi in lahko s svojim znanjem in izkušnjami pomembno pripomorejo pri iskanju ustreznih rešitev.

Prav zato so septembra organizirali tudi javne razprave; konec meseca je bila tudi v Domžalah, a so bili na njej le trije udeleženci. To po eni strani ponovno potrjuje, da živi večina prebivalcev v »coni ugodja«, kar pomeni motoriziranost z lastnim prevoznim sredstvom, po drugi pa tudi, da je država še daleč od konkretnih rešitev. Še vedno ni znano, na primer, ali bodo v Ljubljani železnico poglobili ali bo ostala na sedanjih nivoletih, kje bo trasa brniške železniške proge (mimo Mengša, nekje do Jarš torej po obstoječi kamniški železniški proggi?), kaj bo s tramvajem, se bomo lahko vozili z (električnim?) »kamničanom« tudi kaj dlje od glavne železniške postaje, bodo podaljšali LPP tudi v kraje severno od prestolnice ... Še najdlje je razvoj projektov kolesarska pot oziroma steza na relaciji Ljubljana–Kamnik in sistem parkiranja in vožnje z javnim avtobusom P + R, s prestopno točko v Črnučah. Tako lahko le upamo, da bo kmalu tudi med trzinskimi avtomobilisti čim več takih, ki bodo (lahko) uporabljali javni potniški promet ali pa se bodo vozili vsaj v troje ali celo v »kvartetu« ...

Besedilo in fotografija: Miha Pavšek

Lahko noč, skrbi.

Svoj dom lahko zavarujete za večino nevarnosti, ki ga ogrožajo: požar, strela, izliv vode, toča, poplava, potres, vlom in še drugo.

Triglav komplet

Združite zavarovanja cele družine in prihranite do 50 %.

Vse bo v redu.

triglav

www.triglav.si

TURISTIČNO DRUŠTVO KANJA TRZIN
IN KNJIŽNICA DOMŽALE,
KRAJEVNA KNJIŽNICA TRZIN

VABITA

NA BRANJE TRZINSKIH ZGODB,
KI SO PRISPELE NA RAZPIS.

BRANJE BO V SREDO, 21. NOVEMBRA 2018, OB 19.30
V JEFAČNIKOVIM DOMAČIJI V TRZINU,
NA JEMČEVI CESTI 37A.

Vljudno vabljeni!

VELIKI ČAROVNIŠKI ŽUR

Četrtek, 25. oktober 2018, ob 16.00
na ploščadi T3, Trzin

Privedite bo v vsakem vremenu!

- Zabavne delavnice
- poslikava obrazov
- domače dobrote
- mini disco in presenečenje

ABONMA ZA ODRASLE 2018/19

VPIS ZA ZAMUDNIKE

REDNI 27€
do 10.11.2018
PO NIŽJI CENI!

***ZNIŽANI 17€**

www.kud-trzin.si
070 424 878
rezervacije@kud-trzin.si

* ZA DIJAKE, ŠTUDENTE IN UPOKOJENCE

otroški abonma FRANCOV ŽIVŽAV 2018/19

VPIS ZA ZAMUDNIKE

do 11.11.2018
PO NIŽJI CENI!

070 424 878
rezervacije@kud-trzin.si
www.kud-trzin.si

že od 15€

Abonma za preostalih 5 predstav:
Klubski: 15€, 1 oseba: 21€,
2 osebi: 40€, 3 osebe: 56€

Aktivnosti Društva upokojencev Žerjavčki

- **27. oktobra:** pohod po štirih občinah; odhod izpred osnovne šole, ob 8. uri
- **9. novembra:** martinovanje v vinskem dvoru Deu v Mal-kovcu; odhod ob 13. uri
- **27. novembra:** praznovanje 20. obletnice delovanja DU Žerjavčki, v kulturnem domu, ob 17.30

DRUGE AKTIVNOSTI

- **Kolesarji** skupaj kolesarijo **ob sredah**, z odhodom ob 8.00, izpred CIH-a.
- **Pohodniki** hodijo na krajše ali daljše sprehode **ob torkih**, ob 8. uri, izpred Mercatorja.
- **Balinarji** trenirajo v lepem vremenu, po dogovoru, proti večeru ali zjutraj, in tekmujejo v ligi.
- **Strelci** vadijo streljanje z zračno puško na strelišču strelskega društva v OŠ Trzin, **ob ponedeljkih**, od 17. do 18. ure.
- **Krožek ročnih spretnosti** se je to sezono preselil na Jefačnikovo domačijo – članice ustvarjajo **ob četrtek**, od 10.30 naprej.
- **Pevski zbor** – tudi pevci se zbirajo na Jefačnikovi domačiji, **ob torkih**, in prepevajo od 17.30 do 19. ure.

Še vedno pozivamo vse, ki ste pripravljeni delati za društvo, da se prijavite kandidacijski komisiji, ki zbira prijave za vodilna mesta v društvu. Kontaktna oseba je Franc Bardorfer, tel. 041 218 196

Zoran Rink, predsednik Društva upokojencev Žerjavčki Trzin

Otroci in mladina, vabljeni k dejavnostim planinskega društva Onger!

Planinski krožek

Skupina **Planinski vrabčki**, ob sredah, 16.00–16.45 (vrtec Palčica, igralnica Ptički)

Kontaktna oseba: Nina Zupan, nincazupan@gmail.com

Skupina **Veseli svizci** (1.–6. razred), ob četrtek, 15.30–16.15 (OŠ Trzin, učilnica za matematiko)

Skupina **Obriti orli** (7.–9. razred), ob četrtek, 16.15–17.00 oziroma po dogovoru (OŠ Trzin, učilnica za matematiko)

Kontaktna oseba: Emil Pevec, 031 570 533, emil.pevec@gmail.com, sodeluje Nina Zupan, nincazupan@gmail.com.

Športno-plezalni krožek

V veliki telovadnici OŠ Trzin:

1. skupina (2. in 3. triada) – ob ponedeljkih, 18.30–20.00

2. skupina (1. triada) – ob petkih, 17.00–18.30

Kontaktna oseba: Aljaž Pavšek, pavsek.aljaz@gmail.com.

Vabljeni!

Nepremičninski agent - svetovalec

Prodaja, nakup, najem ali oddaja nepremičnin so dejanja, ki jih v življenju počnemo zelo redko, razen če se s tem ukvarjamo profesionalno. Zaradi današnjega tempa in zahtevnosti življenja se je težko popolnoma poglobiti v takšen projekt, zato je dober posrednik izrednega pomena. V domžalskem podjetju Salomon nepremičnine se tega zelo zavedajo, zato njihovi agenti niso samo agenti, temveč so pravi svetovalci, ki so strokovno podkovani in vam stojijo ob strani pred mnogimi pastmi nepremičninskega trga. Veliko prednosti prinaša sodelovanje z dobrim posrednikom, ne samo prihranek časa, saj potrebujete kar nekaj pravnih in finančnih znanj, da stresa, ki ga ogledi in pogajanja prinesejo, sploh ne omenjamo. V Salomon nepremičninah se vam posrednik-svetovalec popolnoma posveti in skuša v največji meri ustreči vašim željam. Poleg tega, da zastopa vaše interese, za vas dela, kot bi delal zase, ob morebitnih zapletih in težavah pa vam stoji ob strani in jih s preudarnimi posegi pomaga hitro rešiti. Če imate nepremičnino za prodajo ali oddajo, imate že tako ali tako veliko dela z njeno uredjenostjo. Videz nepremičnine je namreč zelo pomemben dejavnik ne glede na to, na kateri strani ste. Pomanjkljivosti lahko vas ali potencialnega kupca hitro odvrnejo od nakupa, vemo pa, da so pomanjkljivosti zelo opazne. Z uredjenostjo nepremičnine se boste izognili mnogim začetnim težavam, saj veste, da je prvi vtis pri vsakem človeškem kontaktu skoraj odločilen, kaj šele pri nepremičninah, ki so finančno zelo pogojene. Pustite nam, da vam pomagamo in svetujemo, zagotovo boste zadovoljni s končnim izpletom. ■

SALOMON NEPREMIČNINE

**PRODAJA IN ODDAJA
VAŠE NEPREMIČNINE**

www.salomon-nepremicnine.si
01 620 8700 | 031 392 921
info@salomon-nepremicnine.si

modre novice

Ekipe Modrih novic je v sodelovanju s partnerji in podporniki že šesto leto zapored organizirala dobredelni pohod na Sv. Primož nad Kamnikom. Kljub slabemu vremenu se je pohoda udeležilo veliko ljudi dobre volje, tako da je bilo zbranih 2936 evrov. Letos smo jih podarili Društvu Makadam.

Poleg vseh pozornosti, ki so jih zvesti pohodniki dobredelni pohodov na Sv. Primož že vajeni (majica, malica, zabava, torta velikanka), smo letos pripravili še nekaj presenečenj. Za bolj strumen korak so se pohodniki okrepčali z rogljički, najboljša kavica je prebudila še najbolj zaspane. Da so v poti uživali tudi najmlajši, je ekipa Otoka športa pripravila iskanje zaklada, na vrhu pa jih je čakala čisto prava medalja, slikanje z maskoto Mihcem, ustvarjalna delavnica in frizerska ekipa, ki je pletla kitke. Odrasli so se medtem lahko sprostiti ob glasbenih nastopih Prvega slovenskega pevskega društva Lira in Ansambla Viharniki.

ZDRAVO

in energično
v pisano jesen

izbrano iz kataloga ugodnosti

MAŁČEK MANDLJEVO OLJE

150 ml

redna cena: 6,22 €

cena s Kartico zvestobe

4,98 € + 1 **POPUST: 20%**

BETAGLUKAN PLUS

30 kapsul

Prehransko dopolnilo ni nadomestilo za uravnoteženo in raznovrstno prehrano.

redna cena: 17,89 €

cena s Kartico zvestobe

14,31 € + 3 **POPUST: 20%**

WAYA® FORTE KAPSULE

15 kapsul

Prehransko dopolnilo ni nadomestilo za uravnoteženo in raznovrstno prehrano.

redna cena: 13,67 €

cena s Kartico zvestobe

12,30 € + 5 **POPUST: 10%**

VITAMIN C 180 MG

20 šumečih tablet

Prehransko dopolnilo ni nadomestilo za uravnoteženo in raznovrstno prehrano.

redna cena: 2,48 €

cena s Kartico zvestobe

1,98 € + 1 **POPUST: 20%**

BREZPLAČNO PREDAVANJE ZA IMETNIKE KARTICE ZVESTOBE LEKARNE LJUBLJANA

Osteoporoza in vpliv telesne vadbe na zdravje kosti. V torek, 13. 11. 2018, ob 18.00, Viteška dvorana, Križanke.

 Udeležbo na predavanju potrdite s klicem na brezplačno telefonsko številko **080 71 17** ali prek e-pošte: **kartica.zvestobe@lekarna-lj.si**.

 Cene s popustom iz ZDRAVO - kataloga ugodnosti veljajo v enotah Lekarna Ljubljana, v specializirani prodajalni L.L. VIVA (v okviru razpoložljivega asortimana) in v Spletni Lekarni Ljubljana na www.lekarnaljubljana.si izključno ob predložitvi Kartice zvestobe Lekarne Ljubljana ter zahtevanega števila jabolk zvestobe, sicer veljajo redne cene. Slike so simbolične, popusti se ne seštevajo. Ponudba velja od 18. 10. do 26. 11. 2018 oz. do prodaje zalog.

**Innovation
that excites**
NISSAN INTELLIGENT MOBILITY

**NOVI NISSAN JUKE.
BREZ KOMPROMISOV PRI TEHNOLOGIJI.**
ŽE OD 15.000 €*
7 LET JAMSTVA / 3 LETA VZDRŽEVANJA*****

 SISTEM OZVOČENJA
 BOSE® PERSONAL®

 INTELLIGENTNI AROUND
 VIEW MONITOR

REZERVIRAJ TESTNO VOŽNJO ŠE DANES.

AVTOHIŠA MALGAJ
 ime s tradicijo | Ljubljana

 Avtohiša Malgaj, d.o.o., Tržaška c. 108, 1000 Ljubljana.
 Prodaja novih vozil: 01/20 00 627, prodaja rabljenih vozil: 01/20 00 560,
 servis: 01/20 00 570. E-mail: info@malgaj.com
 ODPRTO OD PON DO PET: OD 8.00 DO 18.00, SOB: OD 8.00 DO 12.00, NED: ZAPRTO

www.malgaj.si

 *Cena 15.000 € velja za Nissan Juke 1.6 Visia. **Brezplačno 7-letno jamstvo velja ob nakupu novega osebnega vozila Nissan Juke z Nissan Financiranjem. 7 let jamstva obsega 3 leta tovarniške garancije ter podaljšano jamstvo za 4., 5. leto po programu "As new", 6. in 7. leto pa po programu Basic oz. za 160.000 km, karkoli se zgodi prej. ***3 leta brezplačnega vzdrževanja ali za do 60.000 km za bencinske motorje oz. za do 90.000 za dizelske motorje. Velja za redne servisne intervale in velja preko Nissan Financiranja. Akcija velja do 30. 9. 2018. Pooblaščenec uvoznik: Renault Nissan Slovenija, d. o. o., Dunajska 22, 1001 Ljubljana. Slika je simbolna. Več na nissan.si.

 Kombinirana poraba goriva: 7,0 l/100 km. Emisije CO₂: 161 g/km. Emisijska stopnja: Euro 6d. Emisije NO_x: 0,0000 - 0,0524 g/km. Emisije trdnih delcev: 0,0011 - 0,0022 g/km. Št. delcev (x10¹⁰): 0,021 - 37,16. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanlega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanlega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov.